

บทที่ 4

hukum ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ

เพื่อให้การเล่นกีฬารวดตามวัตถุประสงค์ตรงตามเจตนารมณ์ของศาสนา นอกจากถือเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องศึกษาหลักเกณฑ์และกฎเกณฑ์ข้อบัญญัติแล้ว การเรียนรู้ถึงหุก่มหรือข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับเกมกีฬาแต่ละประเภทก็นับเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน ทั้งนี้เนื่องจากหุก่มหรือข้อกำหนดนั้นมีความสัมพันธ์กับหลักเกณฑ์หรือกฎเกณฑ์ข้อบัญญัติอย่างแนบแน่นไม่สามารถแบ่งแยกออกจากกันได้ ด้วยเหตุดังกล่าวในบทนี้ผู้วิจัยใครที่จะกล่าวถึงหุก่มที่เกี่ยวข้องกับเกมกีฬาประเภทต่างๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 หุก่มการแข่งขันกีฬาประเภทสัตว์ที่มีลักษณะทำเป็นกบหรือมีลักษณะทำหุ้มสัน

สัตว์ที่ใช้เป็นพาหนะในอดีตมีหลายชนิดเช่น ม้า ช้าง อูฐ ลา ล่อ ควายและสัตว์อื่นๆ สัตว์เหล่านี้ปัจจุบันในบางประเทศยังคงมีการใช้งานพวกมันอยู่ การกิจหลักของพวกมันก็คือใช้เป็นพาหนะขนส่งบรรทุกผู้คนและสิ่งของสัมภาระต่างๆ นอกจากนั้นในอดีตพวกมันยังถูกใช้เป็นเครื่องมือหรือพาหนะในการสู้รบ ด้วยเหตุนี้เองมันจึงถูกฝึกฝนให้มีความแข็งแรง อุดทน และรวดเร็ว และหนึ่งในวิธีการฝึกฝนเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งดังกล่าวก็คือ การแข่งขัน

4.1.1 การแข่งขันม้า

ชาวอาหรับสมัยญาฮิลียะฮุนิยมการแข่งขันม้าเป็นอย่างมาก พวกเขาจะตั้งชื่อม้าตามแต่ลำดับการเข้าเส้นชัยของมัน สำหรับพวกเขาแล้วม้าตัวใดที่ชนะในการแข่งขัน จะถือเป็นความภาคภูมิใจของผู้เป็นเจ้าของอย่างที่สุด เพราะคนอื่นๆ จะพากันนิยมชมชอบและพากันยกย่องทั้งตัวม้าและผู้เป็นเจ้าของ (ดู al-Rafi'iy, 1997:13/179)

ถือเป็นประเพณีของผู้คนในยุคสมัยนั้นในกรณีที่มีม้าตัวใดนำเป็นจ่าฝูงในการแข่งขัน พวกเขาจะแขวนสิ่งของบางอย่างเป็นสัญลักษณ์เพื่อให้ผู้คนรู้ว่ามันเป็นม้าที่ได้รับชัยชนะในการแข่งขันมา นอกจากนั้นพวกเขาจะตั้งชื่อสิ่งที่แขวนอยู่กับตัวมันนั้นและจะพากันลูบหัวของมันอย่างชื่นชมยินดี

แต่ถ้าหากม้าตัวใดที่เข้าเส้นชัยเป็นลำดับสุดท้ายของฝูง พวกเขาจะให้ลิงขึ้นไปนั่งบนหลังม้าตัวนั้น โดยให้มันถือเชือกม้าไว้ในมือข้างหนึ่ง ส่วนในมืออีกข้างหนึ่งของมันจะถือแส้หรือหวายเพื่อใช้เมียนตีม้า ทั้งนี้เพื่อเป็นการประจานและสร้างความอับอายแก่ผู้เป็นเจ้าของมัน ในบางครั้งม้าตัวที่เข้าเส้นชัยเป็นลำดับสุดท้ายของฝูงจะโดนเจ้าของมันยิงด้วยลูกศรจนล้มลงพื้นอย่างโหดร้ายทารุณ

จนกระทั่งอัลลอฮ์(ﷻ)ได้ประทานอิสลามให้กับพวกเขา และได้ส่งศาสนทูตคนสุดท้าย
ที่มีนามว่ามุฮัมมัด(ﷺ)ให้ใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางพวกเขา และได้ยอมรับพฤติกรรมของพวกเขาในการ
แข่งขันม้าในส่วนที่สอดคล้องกับแนวทางของอิสลาม และได้ห้ามกระทำการทารุณกรรมสัตว์ไม่ว่าจะ
โดยวิธีการหรือรูปแบบใดก็ตาม นอกจากนั้นอิสลามยังใช้การแข่งขันและการฝึกฝนม้าเพื่อเป็นการเตรียม
ความพร้อมสำหรับการรบเพื่อผดุงความยุติธรรมและพิทักษ์ปกป้องศาสนาทั้งในการโจมตีและการตั้งรับ
(al-Kalbiy,1406 h:146)

นักวิชาการอิสลามพยายามประมวลสิ่งควรคำนึงถึงในการแข่งขันม้าที่สามารถสร้าง
ความเป็นธรรมและประกอบด้วยเอกลักษณ์เฉพาะแบบอิสลามซึ่งมีวิธีการดังนี้

Prince of Songkla University
Pattani Campus

จนกระทั่งอัลลอฮ์ (ﷻ) ได้ประทานอิสลามให้กับพวกเขา และได้ส่งศาสนทูตคนสุดท้ายที่มีนามว่ามุฮัมมัด(ﷺ)ให้ใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางพวกเขา และได้ยอมรับพฤติกรรมของพวกเขาในการแข่งขันม้าในส่วนที่สอดคล้องกับแนวทางของอิสลาม และได้ห้ามกระทำการทารุณกรรมสัตว์ไม่ว่าจะโดยวิธีการหรือรูปแบบใดก็ตาม นอกจากนี้อิสลามยังใช้การแข่งขันและการฝึกฝนม้าเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการรบเพื่อผดุงความยุติธรรมและพิทักษ์ปกป้องศาสนา ทั้งในการโจมตีและในการตั้งรับ (al-Kalbiy,1406 h:146)

นักวิชาการอิสลามพยายามประมวลสิ่งควรคำนึงถึงในการแข่งขันม้าที่สามารถสร้างความ เป็นธรรมและประกอบด้วยเอกลักษณ์เฉพาะแบบอิสลามซึ่งมีวิธีการดังนี้

1) ม้าทุกตัวที่เข้าร่วมการแข่งขันเข้าแถวอยู่ในแนวเดียวกัน และปล่อยออกมาจากจุดเริ่มต้นในครั้งเดียวอย่างพร้อมเพรียงกัน ทั้งนี้ต้องกำหนดให้มีผู้ควบคุมหรือกรรมการที่คอยดูแลสังเกตการณ์การออกตัวของม้าในจุดเริ่มต้นของการแข่งขัน

2) ควรให้มีกรรมการกล่าวก่อนการปล่อยตัวม้าจากจุดเริ่มต้นว่า “ทุกคนพร้อมไหม?” ถ้าหากผู้เป็นกรรมการพิจารณาเห็นว่าผู้เข้าแข่งขันทุกคนมีความพร้อมก็ให้ตักบิร¹⁶⁶ 3 ครั้ง และทำการปล่อยม้าออกจากจุดเริ่มต้นในขณะตักบิรครั้งที่ 3

3) ควรให้มีผู้คอยจับบันทึกลำดับการเข้าเส้นชัยของม้า ณ จุดเข้าเส้นชัย ทั้งนี้เพื่อมิให้เกิดการสับสนในลำดับการเข้าเส้นชัย และเพื่อเป็นการป้องกันความขัดแย้งอันอาจจะเกิดขึ้น

4) ควรให้มีกรรมการสองคนยืนอยู่ตรงข้ามกัน ณ จุดเข้าเส้นชัยเพื่อให้ม้าที่เข้าแข่งขันวิ่งผ่านระหว่างทั้งสอง

อนึ่ง ควรกำหนดเป็นเงื่อนไขการแข่งขันว่าม้าที่จะทำการแข่งขันนั้นต้องเป็นม้าชนิดเดียวกัน เพราะเป้าหมายของการแข่งขันนั้นเพื่อให้ทราบว่าม้าตัวใดจะได้รับชัยชนะในการแข่งขัน แต่หากชนิดของม้าแตกต่างกันก็ไม่จำเป็นต้องจัดให้มีการแข่งขัน ทั้งนี้เพราะเป็นที่รู้กันดีอยู่แล้วว่าม้าต่างชนิดกันไม่สามารถเปรียบเทียบและทำการแข่งขันกันได้ โดยเฉพาะด้านความเร็วและความทรหดในการวิ่ง (al-Ruhaibaniy,nd:3/711.al-Bahutiy,1366h:4/43)

1) หุ้ก่มการแข่งม้าโดยไม่มีสินรางวัลหรือการเดิมพัน

การแข่งขันม้าโดยไม่มีสิ่งสมนาคุณ ค่าจ้าง สินรางวัลหรือการเดิมพันเป็นที่อนุมัติ ดังหลักฐานจากหะดีษ

))

¹⁶⁶ ตักบิรคือการกล่าวคำว่า อัลลอฮ์ อักบรฺ () ซึ่งมีความหมายว่า อัลลอฮ์ (ﷻ) ผู้ทรงยิ่งใหญ่(เหนือสิ่งอื่นใดทั้งปวง)

((

ความว่า“ท่านเราะสูล(ﷺ) ได้ทำการแข่งม้าที่ได้กักเก็บตัวเพื่อการแข่งขัน จากอัลหัฟายฮ์ (สถานที่นอกเมืองมะดีนะฮ์)มีเส้นชัยอยู่ที่ชะนิยะตุลวะดาอ (ระยะทางประมาณ 6 ไมล์) และท่านได้ทำการแข่งม้าที่ไม่ได้ทำการกักเก็บ ตัวโดยเริ่มจากชะนิยะตุลวะดาอมีเส้นชัยอยู่ที่มัสยิดเฝ้าซุรอยก์ (ระยะทาง ประมาณ 1 ไมล์) และท่านอิบนูอุมร์(رضي الله عنه) เป็นผู้หนึ่งที่เข้าร่วมแข่งขันด้วย”¹⁶⁷

หะดีษข้างต้นเป็นหลักฐานบ่งบอกถึงบทบัญญัติของอิสลามในเรื่องการแข่งขันม้า ซึ่ง อิสลามมิได้ถือว่ามีนเป็นเรื่องไร้สาระหรือไร้แก่นสาร หากแต่อิสลามถือว่ามีนเป็นเกมกีฬาที่ประเสริฐ และควรแก่การสนับสนุนส่งเสริม เป็นกีฬาที่สามารถใช้ประโยชน์ในการปกป้องสังคมและพิทักษ์ วิทยาศาสตร์ (Abd al-Rahman Qasim,nd:3/131)

อุละมาอ์บางท่านเช่นอัลกุฎฎีบีย์ (al-Qurthubiy,1408 h :4/3374) อันนะวะวีย (al-Nawawiy,nd:4/13) ได้ยกหลักฐานอิญมาอ์ในประเด็นอนุมัติการแข่งขันม้าโดยมติเอกฉันท์ของนัก กฎหมายอิสลาม

2) หุก่มของการแข่งขันม้าโดยมีสินรางวัลหรือมีการเดิมพัน¹⁶⁸

การให้สิ่งของสมนาคุณ สินรางวัลหรือการเดิมพันในการแข่งขันม้าเป็นที่อนุมัติ ดังที่ ท่านอิบนูหะซิม¹⁶⁹ (Ibn Hazm,1402 h :7/240) กล่าวว่า“เท่าที่ฉันรู้ ไม่มีอุละมาอ์ท่านใดมีความเห็น ขัดแย้งกันในเรื่องอนุมัติให้ผู้ปกครองรัฐ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งออกทรัพย์สิน สิ่งของเงินรางวัลให้แก่ ผู้ชนะในการแข่งขัน โดยเฉพาะในการแข่งขันม้า” เช่นเดียวกับอิบนูอับดุลบารร์ (Ibn Abd al-Barr,1402:14/88) ท่านกล่าวว่า “บรรดาผู้รู้มีมติเป็นเอกฉันท์(อิญมาอ์)ในเรื่องที่ว่าไม่อนุมัติการแข่งขัน ใดๆที่มีรูปแบบการเดิมพันนอกจากในการแข่งขันสัตว์ประเภทเท้าที่มีกีบเช่นม้า สัตว์ประเภทเท้าหุ้ม สั้นเช่นอูฐ และในการแข่งขันประเภทยิงเช่นยิงธนูลูกศร” เช่นเดียวกับท่านอิรอกีย์(al- Irakiy,1354 h.:7/241) ก็ได้ยกหลักฐานอิญมาอ์ในเรื่องดังกล่าวนี้เช่นเดียวกัน

นอกจากนั้นยังมีหลักฐานจากหะดีษต่างๆชี้ชัดถึงการอนุมัติในเรื่องทรัพย์สิน ค่าจ้าง สิน รางวัลจากการแข่งขันม้า โดยเฉพาะหะดีษที่รายงานจากท่านอบูสุร็อยเราะฮ์(رضي الله عنه)จากท่านนบี(ﷺ) ซึ่ง ท่านนบี(ﷺ) ได้กล่าวว่า

¹⁶⁷ หะดีษอ้างแล้วหน้า 49

¹⁶⁸ หมายถึงการวางเดิมพันอย่างมีเงื่อนไข โปรดดูหน้า 52

¹⁶⁹ อิบนูหะซิมมีชื่อจริงว่าอัสฮับตุรออะฮ์มัคอะษษอฮิรีย์ ท่านเป็นผู้รู้แห่งอันเคอะลุสผู้สืบสานแนวทางมัซฮับอัยษอฮิรีย์ เกิด เมื่อปี 384 ฮ.ศ.เสียชีวิตปี 456 ฮ.ศ.

(())

ความว่า “ไม่อนุญาตการเดิมพันในการแข่งขันนอกจากสัตว์ที่มีเท้าเป็นกีบ (เช่นม้า) สัตว์ประเภทเท้าหุ้มส้น(เช่นอูฐ)และอาวุธประเภทที่ใช้ยิง(เช่นยิงธนู)”¹⁷⁰

และหะดีษที่รายงานโดยอิบนุอุมร์(رضي الله عنه)ท่านกล่าวว่า

(())

ความว่า “ท่านนบี(ﷺ)เคยเข้าร่วมแข่งขันม้า และท่านยังให้ของรางวัลแก่ผู้ชนะเล็กน้อย” (บันทึกโดยAhmad,n.d.:5324)

หลักฐานทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น บ่งชี้ว่าท่านนบี(ﷺ)ได้กระทำไปเพื่อสนับสนุนการแข่งขันกีฬาที่ฝึกฝนร่างกายและฝึกความมีระเบียบวินัยให้เกิดกับมุสลิม ในหะดีษบทหนึ่งท่านอนัสบุตรมาลิก(رضي الله عنه)ได้ถูกถามว่า

:))
((

ความว่า “พวกท่านเคยวางเดิมพันในการแข่งขันในสมัยท่านเราะฮ์สูล(ﷺ) บ้างไหม? ท่านเราะฮ์สูล(ﷺ) เคยวางเดิมพันในการแข่งขันเองบ้างไหม?” ท่านอนัส(رضي الله عنه)ตอบว่า “เคยรับขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ความจริงท่านได้วางเดิมพันในการแข่งขันม้าที่ซื่อสุบฮะฮ์และมันก็ชนะผู้คนที่ทำให้ท่านนบีมีความรู้สึกเบิกบานใจและรักในตัวเอง” (บันทึกโดยAhmad, n.d.:12216,และ al-Dar qutniy,1996:4778)

4.1.2 หุก่มการแข่งขันอูฐโดยไม่มีสินรางวัลหรือการเดิมพัน

การแข่งขันอูฐโดยไม่มีสิ่งสมนาคุณ ค่าจ้าง สินรางวัลหรือการเดิมพันเป็นที่อนุมัติ ดังหลักฐานจากหะดีษที่รายงานโดยท่านอนัส(رضي الله عنه)บุตรมาลิกว่า

)

:

((

¹⁷⁰ หะดีษอ้างแล้วหน้า 62

ความว่า “ท่านนบี(ﷺ)มีอูฐตัวหนึ่งชื่อว่าอัลอฎบอาห์ ซึ่งไม่มีอูฐตัวใดชนะมันได้ในการแข่งขันจนกระทั่งมีชาวอาหรับชนบทคนหนึ่งขอแข่งกับมัน และปรากฏว่าเขาได้รับชัยชนะซึ่งนับเป็นเรื่องหนักใจและวิตกกังวลสำหรับมุสลิมในขณะนั้นพวกเขาจึงได้กล่าวตัดพ้อแก่ท่านนบี(ﷺ)ว่า “โอ้ท่านเราะฮ์อูอัลอฎบอาห์ได้แพ้แล้ว” ท่านจึงกล่าวว่า “เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ที่พระองค์จะไม่ยกย่องเชิดชูสิ่งใดในโลกคุณย้านี้ เว้นแต่พระองค์ต้องวางมันลง(ผู้ที่เดิม)อีก”¹⁷¹

นอกจากนั้นอิบนุฮัซม์(Ibn Hazm,1402h :183)และอิบนุฮุบายเราะฮ์(Ibn Hubairah,1398 h:2/318) ยังได้อ้างถึงการอิจญ์มาอ์ในเรื่องอนุมัติการแข่งขันอูฐอีกด้วย

หุ้ก่มการแข่งชันอูฐโดยมีสินรางวัลหรือการเดิมพัน

อูละมาอ์ส่วนใหญ่¹⁷² มีความเห็นในเรื่องการให้สิ่งสมนาคุณ เงินรางวัล หรือการเดิมพันในการแข่งขันอูฐว่าเป็นสิ่งที่อนุมัติ ทั้งนี้โดยยึดหลักฐานจากหะดีษอบีหุร็อยเราะฮ์(رضي الله عنه)

(())

ความว่า “ไม่อนุญาตการเดิมพันในการแข่งขันนอกจากสัตว์ที่มีเท้าเป็นกีบ (เช่นม้า) สัตว์ประเภทเท้าหุ้มสัน(เช่นอูฐ)และอาวุธประเภทที่ใช้ยิง(เช่นยิงธนู)”¹⁷³

และเนื่องจากอูฐนั้นเป็นสิ่งที่ควรจัดหาเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับใช้เป็นพาหนะในการรบเพื่อปกป้องความยุติธรรมและพิทักษ์รักษาศาสนา โดยเฉพาะการรบในสมรภูมิที่เป็นทะเลทราย

4.1.3 หุ้ก่มการแข่งชันช้างโดยไม่มีสินรางวัลหรือการเดิมพัน

การแข่งขันช้างโดยไม่มีสิ่งสมนาคุณ ค่าจ้าง สินรางวัลหรือการเดิมพันเป็นที่ยอมรับซึ่งบรรดาอูละมาอ์ไม่มีความเห็นที่ขัดแย้งกันในเรื่องดังกล่าวนี้

(al-Mardawiy,1376h:6/99, al-Maqdisiy,1388h:8/651, al-Bahutiy,1366h:4/38)

หุ้ก่มการแข่งชันช้างโดยมีสินรางวัลหรือมีการเดิมพัน

การแข่งขันช้างโดยมีสิ่งสมนาคุณ สินรางวัลหรือการเดิมพันให้แก่ผู้ชนะการแข่งขันเป็นที่ยอมรับ ทั้งนี้โดยยึดหลักฐานจากหะดีษอบีสุร็อยเราะฮ์(رضي الله عنه)

¹⁷¹ หะดีษอ้างแล้วหน้า 47

¹⁷² ดู al-Kasaniy,nd:8/3878,Ibn Abd al-Barr,1402h:1/489, al-Shiraziyy,nd:1/413, al-Maqdisiy,1388h:8/652

¹⁷³ หะดีษอ้างแล้วหน้า 62

(())

ความว่า “ไม่อนุญาตให้มีการเดิมพันในการแข่งขันนอกจากสัตว์ประเภท
เท้าที่มีกีบ(เช่นม้า) สัตว์ประเภทเท้าหุ้มส้น(เช่นอูฐ)และอาวุธประเภทที่ใช้
ยิง(เช่นธนู)”¹⁷⁴

ช้างเป็นสัตว์ที่มีเท้าที่มีลักษณะคล้ายรองเท้าหุ้มส้น() ทั้งยังเป็นสัตว์ที่สามารถใช้
ในการผลุงปกป้องความยุติธรรมและพิทักษ์รักษาศาสนา ในหะดีษข้างต้นมีการระบุถึงสัตว์ที่มีเท้า
ลักษณะคล้ายรองเท้าหุ้มส้นหรือ“คูป”() ดังนั้นการกล่าวถึงมันโดยใช้คำที่มีความหมายกว้างๆและ
ครอบคลุมเช่นนั้นคงไม่มีประโยชน์อันใด นอกจากมีจุดประสงค์เพื่อต้องการหมายรวมถึงสัตว์ต่างๆที่มี
ลักษณะเท้าเป็นคูปไว้ด้วยกันทั้งหมด และช้างก็เป็นหนึ่งในจำนวนสัตว์เหล่านั้น นอกจากนั้นช้างยังเป็น
สัตว์ที่สามารถสร้างความสะพรึงกลัวให้กับผู้รุกรานทั้งยังมีความน่าเกรงขามและอันตรายยิ่งกว่าสัตว์
ชนิดอื่นๆที่ใช้ในการรบเพื่อผลุงสังฆธรรมและพิทักษ์ปกป้องศาสนา เช่นม้าและลาอีกด้วย (al-
Shathriy,:1420h:125)

4.1.4 หุ่่มการแข่งขันลาโดยไม่มีสินรางวัลหรือการเดิมพัน

การแข่งขันลาโดยไม่มีสิ่งสมนาคุณ ค่าจ้าง สินรางวัลหรือการเดิมพันเป็นท่อนุมัติซึ่ง
บรรดาอุละมาอ์ไม่มีความเห็นที่ขัดแย้งกันในเรื่องนี้ (al-Mardawiy,1376h:6/89)

หุ่่มการแข่งขันลาโดยมีสินรางวัลหรือมีการเดิมพัน

การแข่งขันลาโดยมีสิ่งสมนาคุณ สินรางวัล หรือการเดิมพันให้แก่ผู้ชนะในการแข่งขัน
เป็นท่อนุมัติ ทั้งนี้โดยยึดหลักฐานจากหะดีษอบีสุร็อยเราะฮ์(رضي)

(())

ความว่า “ไม่อนุญาตให้มีการเดิมพันในการแข่งขันนอกจากสัตว์ประเภทเท้ามี
กีบ(เช่นม้า) สัตว์ประเภทเท้าหุ้มส้น(เช่นอูฐ)และอาวุธประเภทที่ใช้ยิง(เช่นธนู)”¹⁷⁵

นอกจากนั้นลาเป็นสัตว์ที่สามารถเข้าร่วมในการรบภาคพื้นบนบกได้เช่นเดียวกับม้า
และช้าง ทั้งยังเป็นสัตว์ที่มีลักษณะเท้าเป็นกีบ () เช่นเดียวกับม้า ดังนั้นจึงเข้าข่ายหะดีษดังกล่าวนี้
เช่นเดียวกัน (al-Shathriy,1420h:128)

¹⁷⁴ หะดีษอ้างแล้วหน้า 62

¹⁷⁵ หะดีษอ้างแล้วหน้า 62

4.1.5 หุ้่มการแข่งชันล่อโดยไม่มีสินรางวัลหรือการเดิมพัน

การแข่งชันล่อโดยไม่มีสิ่งสมนาคุณ ค่าจ้าง สินรางวัลหรือการเดิมพันเป็นสิ่งที่อนูหมิต เช่นเดียวกับม้าและลา ซึ่งบรรดาอุละมาอ์ไม่มีความเห็นที่ขัดแย้งกันในเรื่องดังกล่าวนี้

(al-Bahutiy,1366h:4/38)

หุ้่มการแข่งชันล่อโดยมีสินรางวัลหรือมีการเดิมพัน

การแข่งชันล่อโดยมีสิ่งสมนาคุณ เงินรางวัลหรือเดิมพันให้แก่ผู้ชนะการแข่งขันเป็นที่อนูหมิต (al-Musiliy,nd:4/66) ทั้งนี้โดยยึดหลักฐานจากหะดีษอบีหุรีรเราะฮ์(رضي الله عنه)ซึ่งท่านนบี(ﷺ)ได้กล่าวว่า

(())

ความว่า “ไม่อนุญาตให้มีการเดิมพันในการแข่งชันนอกจากสัตว์ประเภทเท้ามีกีบ(เช่นม้า)ประเภทสัตว์เท้าหุ้่มสั้น(เช่นอูฐ)และอาวุธประเภทที่ใช้ยิง(เช่นธนู)”¹⁷⁶

นอกจากนั้นล่อยังเป็นสัตว์ที่สามารถเข้าร่วมในการรบภาคพื้นบนบกได้เช่นเดียวกับม้าและลา เพราะเป็นสัตว์ที่มีลักษณะเท้าเป็นกีบ เช่นเดียวกับสัตว์ทั้งสอง ดังนั้นจึงเข้าข่ายหะดีษนี้เช่นเดียวกัน นอกจากนั้นล่อยังเป็นลูกผสมระหว่างสัตว์ทั้งสอง ดังนั้นมันจึงมีหุ้่มที่เหมือนกับพ่อและแม่ของมัน (al-Shathriy,1420h:131)

4.2 หุ้่มการแข่งชันกีฬาประเภทสัตว์ที่ไม่มีลักษณะเท้าเป็นกีบหรือไม่มีลักษณะเท้าหุ้่มสั้น

สำหรับการแข่งชันสัตว์ชนิดอื่นนอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้น เช่นการแข่งชันวัวควาย แพะและแกะนั้น บรรดาอุละมาอ์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นที่อนูหมิตเช่นเดียวกัน โดยมีเงื่อนไขว่าต้องปราศจากสินตอบแทน ค่าจ้าง เงินรางวัลหรือการเดิมพัน ทั้งนี้เนื่องจากสัตว์ต่างๆเหล่านี้ไม่เข้าข่ายประเภทของสัตว์ที่ได้รับการผ่อนผันอนุญาตให้มีการเดิมพันดังที่ถูกระบุไว้ในหะดีษอบีหุรีรเราะฮ์(رضي الله عنه) (al-Shathriy,1420 h. :132)

อนึ่ง การอนุญาตเดิมพันในการแข่งชันต่างๆเป็นการอนุญาตเฉพาะผู้ที่เข้าร่วมในการแข่งชันเท่านั้น ส่วนกองเชียร์หรือผู้เข้าชมการแข่งขัน ศาสนาไม่อนูหมิตให้กระทำสิ่งนั้นได้ ทั้งนี้เพราะพวกเขาเหล่านั้นไม่เข้าข่ายผู้เข้าร่วมประลองความสามารถเพื่อสร้างความชำนาญในการใช้อาวุธหรือเครื่องมือเพื่อการปกป้องจักรวรรดิและพิทักษ์รักษาศาสนาซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของการแข่งชัน

¹⁷⁶ หะดีษอ้างแล้วหน้า 62

4.3 การแข่งขันกีฬาประเภทพาหนะที่เป็นยาน

ในยุคโลกาภิวัตน์เช่นปัจจุบัน พาหนะยานยนต์ต่างๆมีเพียงแต่เป็นสิ่งจำเป็นหรือปัจจัยขั้นพื้นฐานสำหรับการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์ หากแต่มันยังถูกใช้ในการทำสงครามอีกด้วย กระทั่งพาหนะต่างๆที่เคยถูกใช้เป็นเครื่องมือในการรบในอดีต ก็ถือเป็นสิ่งที่ไม่มีความจำเป็นแล้วในเวลานี้ พาหนะต่างๆเหล่านี้จัดเป็นเครื่องมือยุทธโศภนที่สำคัญและจำเป็นในการสงครามซึ่งมีด้วยกันหลายประเภททั้งทางบกเช่นรถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถบรรทุกและรถถัง ทางน้ำ เช่นเรือรบและเรือดำน้ำ และทางอากาศเช่นเครื่องบินชนิดต่างๆและเฮลิคอปเตอร์เป็นต้น ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้ในการขับชั่งบังคับมันนั้นจำเป็นต้องอาศัยทักษะและการฝึกฝนที่ดีเยี่ยม ทั้งนี้เพื่อความสามารถในการใช้มันอย่างชำนาญเต็มประสิทธิภาพและประสิทธิผล พร้อมทั้งบรรลุซึ่งเป้าหมายเพื่อการผดุงสังขารและพิทักษ์ปกป้องศาสนา

ด้วยเหตุที่ยานพาหนะสมัยใหม่ต่างๆเหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องใช้ในสมรภูมิรบในโลกปัจจุบันดังที่กล่าวมา จึงควรทราบถึงข้อกำหนดหรือหุ้ก่มที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน ผู้วิจัยจะเริ่มต้นกล่าวถึงหุ้ก่มของการแข่งขันเรือเป็นลำดับแรก โดยเป็นการอธิบายทัศนะต่างๆของอุละมาฮ์ตลอดจนหลักฐานต่างๆ ในเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อจะได้เทียบเคียงกับพาหนะประเภทอื่นๆต่อไป

4.3.1 หุ้ก่มการแข่งขันเรือ

ตามทัศนะของอุละมาฮ์ส่วนใหญ่ การแข่งขันเรือโดยไม่มีสินตอบแทน ค่าจ้าง เงินรางวัลหรือการเติมพั้นเป็นสิ่งที่ไม่อนุมัติ¹⁷⁷ แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันด้วยว่าเป็นเช่นไร ตัวอย่างเช่นหากวัตถุประสงค์ในการจัดการแข่งขันเรือเพื่อเป็นการเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีระหว่างกัน ก็ถือเป็นสิ่งที่ยอนุญาต แต่หากเป็นการจัดเพื่อบูชาแม่น้ำหรือเพื่อการสมโภชสิ่งอื่นใด นอกจากอัลลอฮ์ก็ถือเป็นสิ่งต้องห้าม ทั้งนี้เพราะท่านนบี(ﷺ)ได้กล่าวว่า

(())

ความว่า “แท้จริงการกระทำที่ปวงนั้ขึ้นอยู่กับการตั้งเจตนา”¹⁷⁸

แต่หากผู้เข้าแข่งขัน ไม่มีเจตนาเพื่อการดังกล่าว เกรงว่าจะเข้าข่ายหะดีษบทหนึ่งที่ท่านนบี(ﷺ)ได้กล่าวว่า

(())

¹⁷⁷ (al-Kasaniy,n.d:8/387,al-Mardawiy,1376h:6/89, al-Azhariy,n.d.:3/381,al-Muti-iy,n.d.14/27)

¹⁷⁸ หะดีษอ้างแล้วหน้า 24

ความว่า “ผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้าย เขาจงอย่านั่งร่วมสำหรับที่
กำลังมีการดื่มสุราอยู่”¹⁷⁹

หะดีษบทนี้บ่งชี้ว่าการอยู่ร่วมกันกับผู้กระทำผิดเป็นสิ่งต้องห้ามถึงแม้เขาไม่ได้เป็น
ผู้กระทำก็ตาม เปรียบเช่นเดียวกับผู้ที่นั่งอยู่ในวงไฟหากถูกจับได้ก็ย่อมมีความผิดถึงแม้จะกล่าวอ้างว่า
ไม่ได้ร่วมเล่นการพนันด้วยก็ตามที เนื่องจากเป็นเหตุผลที่ฟังไม่ขึ้น

ท่านนบี(ﷺ)ยังได้กล่าวในหะดีษอีกบทหนึ่งว่า

(())

ความว่า “ผู้ใดเลียนแบบด้วยการทำตัวเหมือนชนกลุ่มใดผู้หนึ่งก็เป็นส่วนหนึ่ง
ของชนกลุ่มนั้น”¹⁸⁰

หะดีษข้างต้นบ่งชี้ว่าการเลียนแบบพฤติกรรมของชนกลุ่มใดจะด้วยเจตนาหรือไม่ก็ตาม
เป็นสิ่งที่ควรหลีกเลี่ยง ทั้งนี้เพราะการเลียนแบบนั้นอาจหมายถึงการยอมรับและเห็นดีเห็นงามในสิ่งที่ชน
กลุ่มนั้นกำลังประพฤติปฏิบัติอยู่ เพราะหากจิตใจไม่ยอมรับในสิ่งใดแล้วก็ย่อมไม่มีการเลียนแบบในสิ่ง
นั้นอย่างแน่นอน

หุ้ก่มการให้สินรางวัลหรือมีการเดิมพันในการแข่งขันเรือ

อุละมาอ์ส่วนใหญ่มีความเห็นในเรื่องการให้รางวัล หรือการเดิมพันในการแข่งขันเรือ
ว่าเป็นสิ่งที่อนุมัติในศาสนา ทั้งนี้โดยพื้นฐานเดิมของบทบัญญัติการแข่งขันในศาสนาเป็นการฝึกฝนเสริม
ทักษะเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้เครื่องมือยุทธโศปกรณ์ต่างๆเพื่อการผจญปกป้องสังคมและ
พิทักษ์รักษาศาสนา ดังนั้นจึงไม่เป็นที่สงสัยเลยว่าเรื่อนั้นจัดเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการนี้
นอกจากนั้นเครื่องมือที่ใช้ในการรบเพื่อผจญความยุติธรรมและปกป้องศาสนา มิได้มีแค่เพียงม้า อูฐ หรือ
ธนูเท่านั้น ดังนั้นการจำกัดเพียงกีฬาสามประเภทดังที่ถูกระบุไว้ในหะดีษต่างๆที่มันมิได้มีความ
จำเป็นต้องใช้ในการทำสงครามยุคปัจจุบันจัดเป็นการแบ่งแยกหรือจำแนกสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน
ออกจากกัน ทั้งยังเป็นกรกล่าวหาว่ามีความขัดแย้งอยู่ในคำสอนของศาสนา ประหนึ่งว่าบทบัญญัติของ
ศาสนานั้นล้าหลังไม่เหมาะสมกับยุคสมัย ทั้งนี้ในความเป็นจริงอิสลามมิได้ปฏิเสธหรือห้ามการ
เทียบเคียง (กีฬาส) หากแต่อิสลามถือว่าการเทียบเคียงนั้นเป็นแหล่งที่มาของกฎหมายอิสลามที่สำคัญ

¹⁷⁹ หะดีษอ้างแล้วหน้า 147

¹⁸⁰ หะดีษอ้างแล้วหน้า 152

ประการหนึ่ง ดังนั้นการละทิ้งหลักการเทียบเคียงและยึดเฉพาะตัวบทดั้งเดิมของบทบัญญัติจึงเป็นการ ปฏิเสธความสมบูรณ์ของศาสนา (al-Muti'iy,n.d.14/27,Ibn al-Qaiyim ,n.d:35)¹⁸¹

4.3.2 หุกมการการแข่งชันรถยนต์ รถจักรยานยนต์และรถจักรยาน

การแข่งชันรถยนต์ รถจักรยานยนต์ และรถจักรยาน โดยไม่มีกรให้รางวัล หรือการเดิม พันถือเป็นสิ่งที่อนุมัตินศาสนา (al-Shathriy,1420h:151) แต่ทั้งนี้ถ้าเป็นการแข่งชันที่แฝงไปด้วย อันตรายเช่นการแข่งชันรถยนต์วิบาก การแข่งชันรถจักรยานยนต์ผาดโผนก็ไม่มีที่อนุญาต¹⁸²

ส่วนหลักฐานการห้ามในเรื่องนี้ได้แก่อายะฮ์อัลกุรอานที่ว่า

﴿ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ﴾

ความว่า “และจงอย่าโยนตัวของพวกเจ้าสู่ความพินาศ”

(ส่วนหนึ่งของอายะฮ์ที่195: อัลบะเกาะเราะฮ์ฮ์)

อิฎฎาะบะรีย์(al-Tabariy,1999:2/211)กล่าวว่า “อายะฮ์นี้หมายถึงพวกเจ้าจงอย่าร้องขอ หรือแสวงหาความพินาศ มิฉะนั้นแล้วพวกเจ้าจะได้รับความทุกข์ยากลำบากอันจะนำมาซึ่งความหายนะ แก่ตัวของพวกเจ้าเอง”

และอัลลอฮ์ได้ตรัสอีกในอายะฮ์หนึ่งว่า

﴿ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴾

ความว่า “และจงอย่าฆ่าตัวของพวกเจ้าเอง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเมตตา

ต่อพวกเจ้าเสมอ” (ส่วนหนึ่งของอายะฮ์ที่29: อันนิซาฮ์)

อัสเซกาเนีย(al-Shaukaniy,1994:1/577) กล่าวว่าความหมายของอายะฮ์นี้ก็คือ “ห้ามการ ฆ่าหรือทำร้ายผู้อื่นนอกจากในสิ่งที่ศาสนานุญาต หรือหมายถึงพวกเจ้าอย่าฆ่าตัวของพวกเจ้าโดยการ ประพฤติปฏิบัติในอบายมุข หรืออายะฮ์มีความหมายโดยตรงว่าห้ามพวกเจ้าฆ่าตัวของพวกเจ้าเอง(ฆ่าตัว ตาย)”

นอกจากนั้นท่านนบี(ﷺ)ได้กล่าวว่า

(())

¹⁸¹ เป็นคำวินิจฉัยของคณะกรรมการถาวรเพื่อการวิจัยและวินิจฉัยปัญหาศาสนาของประเทศซาอุดีอาระเบียเลขที่3323 ลงวันที่19/12/1400ฮ.ศ.

¹⁸² (www.qaradawi.net สืบค้นเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2551)

ความว่า “ไม่มีการทำอันตรายผู้อื่น และไม่ปล่อยให้ตนเองได้รับอันตราย”¹⁸³

อัลเกาะเราะฮ์อูวีย์ได้อธิบายความหมายของหะดีษนี้ว่า : คือการที่มนุษย์ไม่ทำอันตรายหรือสร้างความเดือดร้อนให้กับตนเอง และไม่ทำอันตรายหรือสร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น¹⁸⁴

หุ้ก่มการให้สินรางวัล หรือมีการเดิมพันในการแข่งขันรถยนต์ รถจักรยานยนต์ และรถจักรยาน

ในเรื่องหุ้ก่มของการให้เงินรางวัล ค่าจ้างหรือการเดิมพันในการแข่งขันรถยนต์ รถจักรยานยนต์ และรถจักรยานมีความคล้ายคลึงกับหุ้ก่มของการให้รางวัล ค่าจ้างสิ่งตอบแทนหรือการเดิมพันในการแข่งขันเรือ ซึ่งตามทัศนะของผู้วิจัยเห็นว่าการแข่งขันในสิ่งดังกล่าวเป็นสิ่งที่อนุญาตในศาสนา และเหนืออื่นใดผู้วิจัยเห็นว่าการออกค่าจ้างสินรางวัลหรือการเดิมพันในการแข่งขันรถยนต์ รถจักรยานยนต์ และรถจักรยานมีความเหมาะสมกว่าการให้สิ่งดังกล่าวในการแข่งขันเรือ ทั้งนี้เพราะโดยส่วนใหญ่สมรรถุมิรบมักจะเป็นทางบกมากกว่าทางน้ำ

และเช่นเดียวกันผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการให้ค่าจ้างสิ่งตอบแทน สินรางวัล หรือการเดิมพันในการแข่งขันใช้เครื่องมือและอาวุธยุทธโศปกรณ์ เช่นรถบรทุกลำเลียงพล รถถัง ยานหุ้มเกราะ เครื่องบิน เฮลิคอปเตอร์ และอื่นๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นกำลังใจและเป็นการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา ท่านอับนุฏัยมียะฮ์(Ibn Taimiyah,1369:160)กล่าวว่า “การแข่งขันต่างๆเป็นที่อนุญาต ศาสนาอนุมัติให้มีการออกสินรางวัลหรือสิ่งตอบแทนให้แก่ผู้ชนะการแข่งขันตราบใดที่การแข่งขันนั้นเป็นสิ่งที่ทำคุณประโยชน์และสนองเจตนารมณ์ของศาสนา”

และอับนุ อัลก็อยยิม(Ibn al-Qaiyim ,n.d.:35) ได้กล่าวว่า “ศาสนาอนุญาตให้มีการออกค่าจ้างสินรางวัลในการแข่งขันทุกอย่างที่มีส่วนช่วยเหลือสนับสนุนศาสนา ซึ่งมีความแตกต่างจากการแข่งขันที่มีได้มีส่วนในการส่งเสริมค้ำจุนศาสนา เนื่องจากสิ่งดังกล่าวเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ศาสนาไม่อนุญาต”

คณะกรรมการถาวรเพื่อการวิจัยทางวิชาการและวินิจฉัยปัญหาศาสนาแห่งประเทศไทยชุดีอาราเบียได้พิตวา(วินิจฉัย)ในประเด็นการออกสินรางวัลหรือการเดิมพันในการแข่งขันรถยนต์ รถจักรยานยนต์ และรถจักรยานซึ่งมีใจความดังนี้ “..การแข่งขันต่างๆถูกบัญญัติขึ้นในสิ่งที่ช่วยเหลือสนับสนุนในการรบเพื่อผดุงปกป้องความยุติธรรมและพิทักษ์รักษาศาสนาซึ่งได้แก่อูฐ ม้า ธนูและสิ่งอื่นๆที่มีความหมายในเชิงเดียวกับสิ่งเหล่านี้ เช่นเครื่องบิน รถถัง เรือ ไม่ว่าจะการแข่งขันเหล่านั้นจะมีรางวัลหรือไม่ก็ตาม”¹⁸⁵

¹⁸³ หะดีษอ้างแล้วหน้า 82

¹⁸⁴ (www.qaradawi.net สืบค้นวันที่ 14 ธันวาคม 2551)

¹⁸⁵ คำวินิจฉัย ลงวันที่19/12/1400ฮ.ศ.

4.4 การแข่งขันกรีฑา

กรีฑาคือชื่อรวมของการแข่งขันกีฬา 2 ประเภท คือประเภทลู่และประเภทลานซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

(1) การแข่งขันประเภทลู่ มีดังนี้

1. ประเภทวิ่ง 100ม.,200ม.,400ม.,ข้ามรั้ว 100ม.,ข้ามรั้ว 110ม.
2. ประเภทวิ่ง 400ม.,800 ม.,วิ่งผลัด 4x100ม.,วิ่งผลัด 4x400ม.
3. ประเภท 1,500ม.
4. ประเภท 3,000ม.,วิ่งวิบาก 3,000ม.
5. ประเภท 5,000 ม.
6. ประเภท 10,000ม.
7. การแข่งขันวิ่งผลัด
- 8.การแข่งขันวิ่งข้ามรั้ว

(2) การแข่งขันประเภทลาน แบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

- 1.การแข่งขันประเภทกระโดด - กระโดดสูง,เข่งก้าวกระโดด,กระโดดค้ำถ่อ
 2. การแข่งขันประเภททุ่ม ฟัน ขว้าง - ทุ่มน้ำหนัก,ขว้างจึก,ขว้างค้อน,ทุ่มแหวน
- กติกาการแข่งขันกระโดดไกล**

การแข่งขัน นักกีฬากระโดดไกลชั้นที่ดีที่สุดของแต่ละคน จะถือเป็นสถิติ รวมทั้งตัดสินเสมอกันของอันดับที่ 1 ด้วย นักกีฬากระโดดลงในบ่อทรายแล้วต้องออกไปข้างหน้าหรือด้านข้างเท่านั้น

กติกาการแข่งขันเข่งก้าวกระโดด

ประกอบด้วยเข่ง การก้าว และการกระโดด การเข่งจะต้องใช้เท้าเดียวกับที่เหยียบกระดานลงสู่พื้น

กติกาการแข่งขันกระโดดสูง

จะต้องกระโดดด้วยเท้าข้างเดียว สามารถกระโดดได้ไม่เกิน 3 ครั้ง จะหมดสิทธิ์ในการแข่งขันความสูงต่อไป นักกีฬาที่ชนะเลิศสามารถเลือกความสูงได้ตามต้องการ

กติกาการแข่งขันกระโดดค้ำถ่อ

หากกระโดดไม่ผ่าน 3 ครั้งถือว่าหมดสิทธิ์ ห้ามใช้ฝ่ามือหรือข้อมือ ยกเว้นบาดเจ็บการแข่งขันในชั้นที่ดีที่สุดถือว่าเป็นสถิติ

กติกาการแข่งขันทุ่มน้ำหนัก

นักกีฬาเข้าแข่งขันมากกว่า 8 คน การแข่งขันคนละ 3 ครั้ง ผู้ทำสถิติดีที่สุดทำการแข่งขันรอบสุดท้ายถ้าไม่เกิน 8 คน คนละ 6 ครั้งทำการฝึกซ้อมได้ไม่เกิน 2 ครั้ง ต้องทุ่มภายในบริเวณวงกลมลูกน้ำหนักต้องทุ่มออกไปจากไหล่ด้วยมือข้างเดียว โดยลูกน้ำหนักต้องสัมผัสหรืออยู่ชิดค้าง

และมือต้องไม่ลดต่ำกว่าไหล่เลยไปด้านหลัง ขณะจะทุ่มลูกน้ำหนักออกไป

(<http://www.seagames2007.th/th/index> สืบค้นเมื่อวันที่ 29/10/2551)

การฟาล์ว

เมื่อเข้าไปในวงกลมเพื่อทำการทุ่มแล้วสัมผัสภายนอกวงกลมหรือขอบบนของไม้ขวางหรือขอบบนไม้ขวางหรือขอบบนของวงกลมจะต้องวางอุปกรณ์ไว้ด้านนอกหรือภายในวงกลมแล้วเดินออกด้านหลัง ห้ามใช้ฝ่ามือข้างนิ้วมือ 2 นิ้วหรือมากกว่าเข้าด้วยกันยกเว้นบาดเจ็บห้ามสวมถุงมือและสามารถใช้สารทามือได้สามารถคาดสายเข็มขัดหนังหรืออุปกรณ์อื่นที่จำเป็นว่าเหมาะสม เพื่อป้องกันการบาดเจ็บของกระดูกได้ห้ามติดสเปรย์หรือสารบางอย่างในวงกลมหรือรองเท้าลูกน้ำหนักต้องอยู่ภายในเส้นรัศมี และต้องไม่ออกจากวงกลมจนกว่าลูกทุ่มน้ำหนักจะตกถึงพื้น

กติกากการขว้างจักร

จักรจะต้องตกภายในเส้นรัศมีห้ามออกนอกวงกลมจนกว่าจักรจะตกถึงพื้นครั้งแรก สมบูรณ์แล้วต้องไม่ติดสเปรย์หรือสารบางอย่างในวงกลมหรือรองเท้าห้ามใช้ฝ่ามือข้างนิ้วมือ 2 นิ้วหรือมากกว่าเข้าด้วยกันยกเว้นบาดเจ็บสามารถคาดสายเข็มขัดหนังหรืออุปกรณ์อื่นที่จำเป็นว่าเหมาะสม เพื่อป้องกันการบาดเจ็บของกระดูกได้จักรที่ขว้างออกไปแล้ว ห้ามขว้างกลับมาให้ถือกลับมาที่วงกลม ห้ามออกนอกวงกลมจนกว่าจักรถึงเส้น

กติกากการขว้างก้อน

ฝึกซ้อมได้ไม่เกิน 2 ครั้ง การขว้างเริ่มจากในวงกลม เมื่อเหยียดสัมผัสพื้นดิน หรือขอบของวงกลมจะไม่ถือว่าฟาล์ว แต่ถ้าหลังจากสัมผัสพื้นดินหรือขอบเหล็กแล้วเขาหยุดการหมุนจะถือว่าฟาล์วเมื่อเข้าไปในวงกลม ห้ามสัมผัสพื้นดินนอกหรือขอบวงกลมจะถือว่าฟาล์วถ้าเกิดหลุดหรือขาดกลางอากาศไม่ถือว่าฟาล์ว และถ้าเสียหลักจนเกิดการฟาล์ว การประลองครั้งนั้นไม่นับเช่นกัน ตัวก้อนต้องตกภายในรัศมีห้ามออกนอกวงกลมจนกว่าก้อนจะตกถึงพื้นอุปกรณ์ที่ขว้างไปแล้วห้ามขว้างกลับมาถือกลับมา

กติกากการพุ่งแหลน

ต้องจับตรงที่จับ การพุ่งจะต้องพุ่งออกไปเหนือไหล่หรือเหนือแขนท่อนบน ห้ามใช้วิธีเหยียง หรือขว้าง หรือมุงด้วยท่าพลิกแพลงอื่น ๆ การที่หัวแหลนที่เป็นโลหะไม่ได้ถูกพื้นก่อนส่วนอื่น ๆ ของแหลนถือว่าการแข่งขันไม่มีผล ถ้าหากส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย หรือแขนขา ถูก ไม้ไค้หรือเส้นที่ลากต่อจากปลายของส่วน ไค้ถือว่าการแข่งขันไม่ได้ผล หากแหลนหักในระหว่างพุ่งให้ทำการแข่งขันใหม่ แหลนพุ่งแล้วห้ามพุ่งกลับ

กติกากการแข่งขันเดิน

ลักษณะการเดินที่ถูกต้อง ก่อนยกเท้าหลังจากพื้นเท้าหน้า นำ ต้องสัมผัสพื้นก่อนด้วยสันเท้า เมื่อเท้าหน้า นำ สัมผัสพื้นแล้วต้องดึงช่วงขณะจนกว่าจะอยู่แนวตั้งฉากกับลำตัว

(<http://www.seagames2007.th/th/index> สืบค้นเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2551)

กติกาการแข่งขันกรีฑาประเภทรวม

ชาย (ปัญญากรีฑา, ทศกรีฑา)

1. **ปัญญากรีฑา** ประกอบด้วยการแข่งขัน 5 ประเภท โดยทำการแข่งขันวันเดียวดังนี้
กระโดดไกล, พุ่งแหลน, วิ่ง 200 ม., ขว้างจักร และ วิ่ง 1,500 ม.

2. **ทศกรีฑา** 10 ประเภท จัดทำการแข่งขัน 2 วันติดต่อกัน

วันแรก วิ่ง 100 ม., กระโดดไกล, ทุ่มน้ำหนัก, กระโดดสูง, วิ่ง 400 ม.

วันที่สอง วิ่งข้ามรั้ว 110 ม., ขว้างจักร, กระโดดค้ำ, พุ่งแหลน, วิ่ง 1,500 ม. หญิง (สัตตกรีฑา) มีการแข่งขัน 5 ประเภท แข่ง 2 วัน โดยมีดังนี้

วันแรก วิ่งข้ามรั้ว 100 ม., กระโดดสูง, ทุ่มน้ำหนัก, วิ่ง 800 ม. ผู้ชนะ คือ ผู้ที่สามารถทำคะแนนสูงสุดในการแข่งขันถ้าไม่เข้าแข่งขันหรือไม่ทำการประลองแม้แต่ครั้งเดียวให้ถือว่าเลิกการแข่งขัน (<http://www.seagames2007.th/th/index> สืบค้นเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2551)

หุ้ก่มการแข่งขันกรีฑาโดยไม่มีสินรางวัลหรือการเติมพัน

การแข่งขันกรีฑาโดยเฉพาะการวิ่งโดยไม่มีสินตอบแทน เงินรางวัลหรือการเติมพันเป็นที่อนุมัติโดยมีหลักฐานดังนี้

1- **อิญญูมาอ์** อุลละมาอ์หลายท่านเช่นอิบนุ อัลก็อยยิม (Ibn al-Qaiyim ,nd:6) และอันนะวะวีย (al-Nawawiy,nd:12/183) ได้อ้างหลักฐานอิญญูมาอ์หรือมติเอกฉันท์ของบรรดาอุละมาอ์ในเรื่องอนุมัติการแข่งขันกรีฑาโดยไม่มีค่าจ้างสินรางวัลหรือมีการเติมพัน

2- **อัลหะดีษ** ได้แก่

- หะดีษที่รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ซึ่งท่านได้กล่าวว่า

)

((

ความว่า “ฉันได้วิ่งแข่งกับท่านนบีและชนะท่านในการแข่งขัน ต่อมาเมื่อฉันมีน้ำหนักเพิ่มขึ้นเราได้แข่งกันอีกและท่านเป็นผู้ชนะแล้วท่านได้กล่าวว่าครั้งนี้เป็นการหักล้างครั้งนั้น ”186

- หะดีษสะละมะฮ์ บินอัลอักวะฮ์(رضي الله عنه)ที่ท่านได้รายงานว่าคุณเคยวิ่งแข่งกับชายชาวอันศอร์คนหนึ่งต่อหน้าท่านนบี(ﷺ) ซึ่งมีใจความตอนหนึ่งว่า

(: : ! :)

ความว่า“ฉัน(หมายถึงท่านสะละมะฮฺ)ได้ล่าวว่าท่านต้องเป็นฝ่ายพ่ายแพ้แก่ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮฺ! เขา(ชายชาวอันศอรฺ)ตอบว่า ฉันก็คาดหวังอย่างนั้น ดังนั้นฉัน(สะละมะฮฺ)ก็เป็นฝ่ายนำเขา(ในการวิ่งแข่ง)จนถึงมดีนะฮฺ” (บันทึกโดยMuslim,n.d.:1807)

หุก่มการแข่งขันกรีฑาโดยมีสินรางวัลหรือมีการเดิมพัน

การแข่งขันกรีฑาโดยมีสินตอบแทน เงินรางวัลหรือการเดิมพันให้แก่ผู้ชนะการแข่งขัน เป็นที่อนุมัติ เนื่องจาก

1- ท่านอัยษุฮฺรีย¹⁸⁷ กล่าวว่า “บรรดาเศาะหาบะฮฺได้ทำการแข่งขันม้าตลอดจนพาหนะอื่นๆ และพวกเขาได้ทำการแข่งขันวิ่ง(กรีฑา)” (Ibn Abi Shaibah,n.d.:12/550)

2- เทียบเคียง(กียาส)กับการแข่งขันม้า ช้าง ลา และล่อ โดยเหตุผล(อิติลละฮฺ) คือระหว่างการแข่งขันทั้งสองประเภทนั้นมีความคล้ายคลึงกันกล่าวคือ การแข่งขันสัตว์ต่างๆนั้นใช้พาหนะของเขาในการแข่งขัน ส่วนการแข่งขันกรีฑาใช้ตัวเองเป็นผู้แข่งขัน

3- การแข่งขันม้าและอูฐเป็นการฝึกฝนความกล้าหาญและการเป็นนักรบ ทั้งเป็นการเตรียมความพร้อมในการปกป้องความยุติธรรมและพิทักษ์รักษาศาสนา เช่นเดียวกับการแข่งขันกรีฑาเป็นการฝึกฝนร่างกายให้มีการเคลื่อนไหวที่คล่องแคล่วว่องไวและรวดเร็วซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการรบเพื่อผลของความยุติธรรมและปกป้องศาสนาเช่นกัน

4- การแข่งขันเดินและการการแข่งขันวิ่งนั้นเป็นการฝึกฝนเพื่อให้เกิดความอดทนและความรวดเร็ว ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมในการปกป้องความยุติธรรมและพิทักษ์รักษาศาสนารูปแบบหนึ่ง ดังนั้นจึงอนุญาตให้ออกสินตอบแทนในการแข่งขันได้เช่นเดียวกับการแข่งขันม้า (al-Kasaniy,n.d.:8/3878,Abi al-Fadl al-Musiliy,n.d.:4/266, al-Muti'iy,n.d.:14/27,Ibn Taimiyah,1369:160)

4.5 การแข่งขันกีฬาประเภทการต่อสู้ป้องกันตัวและการประลองกำลัง

การแข่งขันกีฬาประเภทการต่อสู้และป้องกันตัวได้แก่การแข่งขันกีฬาประเภทหมัดมวยต่างๆ เช่น มวยปล้ำ มวยสากล มวยไทย ยูโด คาราเต้ เทควัน โดและอื่นๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.5.1 การแข่งขันมวยปล้ำ

มวยเป็นศาสตร์และศิลป์ กล่าวคือเป็นศาสตร์หรือวิชาการที่ทุกคนสามารถศึกษาหาความรู้ได้เช่นเดียวกับวิชาการแขนงอื่นๆ และเป็นศิลป์ก็เพราะศิลปะแขนงนี้มากไปด้วยกลยุทธ์และ

¹⁸⁷ อัยษุฮฺรีย,มีชื่อเต็มว่ามุฮัมมัด บินมุสลิม บินอับดุลลอฮฺ บินชิษาบ อัยษุฮฺรีย ท่านเป็นนักท่องจำและนักปราชญ์ของประชาชาตินี้ เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 112 (al-Asqalaniy,1325h:9/445)

ลวดลายซึ่งยากที่จะเรียนรู้และปฏิบัติอย่างเจเนจบ ศิลปะเชิงมวยชั้นสูงของนักมวยคนหนึ่งยากที่นักมวยอีกคนหนึ่งจะพึงปฏิบัติสืบทอดกันต่อไปได้ ดังที่เราตระหนักดีว่ามวยเป็นศิลปะการต่อสู้ที่สืบทอดกันมาตั้งแต่ยุคบรรพกาล ปัจจุบันมีมวยอยู่ 2 ชนิด คือมวยปล้ำและมวยชก ซึ่งถ้าเป็นการปล้ำเพื่อให้คู่ต่อสู้ล้มลงแล้วกดทับเพื่อให้คู่ต่อสู้ยอมแพ้โดยไม่มีกรชหรือเตะต่อซึ่งเป็นที่นิยมแพร่หลายทั่วโลก เรียกว่ามวยปล้ำ (<http://student.swu.ac.th/สืบค้นเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2551>)

1) หุก่มการแข่งขันมวยปล้ำโดยไม่มีสินรางวัลหรือการเดิมพัน

บรรดาอุละมาอ์มีความเห็นในเรื่องการแข่งขันมวยปล้ำโดยไม่มีสินตอบแทน เงินรางวัลหรือการเดิมพัน ว่าเป็นสิ่งที่อนุมัติในศาสนาทั้งนี้เนื่องจากท่านนบี (ﷺ) เคยแข่งมวยปล้ำกับรุกานะฮ์ (رضي الله عنه) และท่านเป็นฝ่ายทุ่มคู่แข่งขันลงพื้นถึงสามครั้ง¹⁸⁸

ดังนั้นจากหลักฐานข้างต้นบ่งถึงอนุมัติการแข่งขันมวยปล้ำในศาสนา และหะดีษดังกล่าวยังบ่งชี้ว่าการแข่งขันมวยปล้ำ การแข่งขันวิ่ง และการแข่งขันกีฬาอื่นๆที่คล้ายคลึงกับกีฬาสองชนิดนี้นั้นไม่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียในเกียรติแห่งความเป็นนักวิชาการ ผู้ได้รับการยกย่องในวงสังคม และความเป็นผู้อาวุโส ท่านนบี (ﷺ) ขณะที่วิ่งแข่งกับท่านหญิงอาหิซะฮ์นั้นมีอายุมากกว่าห้าสิบปีแล้ว (al-Qaradawi, 1416h:374)

2) หุก่มการแข่งขันมวยปล้ำโดยมีสินตอบแทน เงินรางวัลหรือการเดิมพัน

บรรดาอุละมาอ์มีความเห็นในเรื่องการแข่งขันมวยปล้ำโดยมีสินตอบแทน เงิน รางวัลหรือการเดิมพัน ว่าเป็นสิ่งที่อนุมัติในศาสนาทั้งนี้เนื่องจาก

1- หะดีษที่รายงานจากท่านอบิสุร็อยเราะฮ์ที่ท่านนบีได้กล่าวว่า

(())

ความว่า “ไม่อนุญาตให้มีการเดิมพันในการแข่งขันนอกจากสัตว์ประเภทเท้ามีกิบ(เช่นม้า) สัตว์ประเภทเท้าหุ้มสัน(เช่นอูฐ)และอาวุธประเภทที่ใช้ยิง(เช่นธนู)”¹⁸⁹

หะดีษข้างต้นเป็นหะดีษที่มีความหมายรวมหรือมีความหมายกว้างๆทั่วไป ซึ่งหะดีษดังกล่าวถูกเจาะจงโดยหะดีษรุกานะฮ์ที่ท่านรายงานว่าท่านนบี(ﷺ) ได้ทำการแข่งมวยปล้ำกับท่านและท่านนบีสามารถทุ่มท่านลงพื้นได้ถึงสามครั้ง¹⁹⁰ หรืออาจเป็นไปได้ว่า หะดีษอบิสุร็อยเราะฮ์ดังกล่าวอาจมีความหมายว่า “ไม่มีการเดิมพันที่มีประโยชน์สมบูรณ์หรือมีผลประโยชน์ต่อคนส่วนรวมอย่าง

¹⁸⁸ หะดีษอ้างแล้วหน้า 49

¹⁸⁹ หะดีษอ้างแล้วหน้า 62

¹⁹⁰ หะดีษอ้างแล้วหน้า 49

สมบูรณ์ นอกจากในการแข่งขันกีฬาสามประเภทที่กล่าวไว้ในหะดีษเท่านั้น ดังนั้นกรณีดังกล่าวจึงเหมือนหรือคล้ายคลึงกับคำกล่าวของท่านบี (ﷺ) ที่ว่า

(())

ความว่า “ไม่มีการละหมาดในขณะที่อาหารถูกเตรียมไว้อยู่ตรงหน้าและไม่มีการละหมาดในขณะที่เขากำลังกลั่นจากสองสิ่งที่น่ารังเกียจ”¹⁹¹ (บันทึกโดยMuslim, n.d.:1246)

และหะดีษอีกบทหนึ่งที่ว่า

(())

ความว่า “ไม่มีการอาบน้ำละหมาดสำหรับผู้ไม่กล่าวนามของอัลลอฮ์”¹⁹²

หะดีษทั้งสองบทข้างต้นมิได้มีความหมายว่าการละหมาดหรือการอาบน้ำละหมาดต้องกลายเป็นโมฆะหากกระทำในสภาวะการณดังกล่าว แต่หมายถึงการปฏิเสธความสมบูรณ์ของอิบาดะฮ์ทั้งสอง

2- มีการเติมพจน์ในกีฬาชนิดอื่นนอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้โดยท่านนบี (ﷺ) เองหรือเศาะหาบะฮ์คนหนึ่งโดยการยอมรับของท่านนบี (ﷺ) ซึ่งมีด้วยกันสองกรณี

กรณีแรก: การแข่งขันมวยปล้ำของท่านนบี (ﷺ) กับท่านรูกานะฮ์(رضي الله عنه) ดังหะดีษบทที่ว่า

(())

ความว่า “ท่านนบี(ﷺ) ได้ทำการแข่งมวยปล้ำกับเขา (รูกานะฮ์) เขาได้กล่าวว่า “เดิมพันด้วยแกะคนละตัวไหม?” ท่านนบี (ﷺ) สามารถคว้าเขาลงพื้นได้ เขากล่าวว่า “ให้ฉันแก้มืออีกครั้ง” ท่านนบี (ﷺ) ก็สามารถคว้าเขาลงได้เป็นครั้งที่สอง เขากล่าวได้กล่าวอีกว่า “ให้ฉันแก้มืออีกครั้ง” ท่านนบี (ﷺ) ก็สามารถคว้าเขาลงได้เป็นครั้งที่สาม เขาได้กล่าวขึ้นว่า “ฉันจะบอกกับครอบครัวของฉันอย่างไรดี แกะตัวหนึ่งถูกหมาป่ากินไป อีกตัวหนึ่งวิ่งหนี แต่ตัว

¹⁹¹ คือกลั่นจากอุจจาระและปัสสาวะ

¹⁹² หะดีษอ้างแล้วหน้า 66

ที่สามเล่า?” ท่านนบี(ﷺ)ได้กล่าวว่า “เรามีได้ขุมขุม (เพื่อประลอง) แข่งมวยปล้ำกับท่านเพื่อเอาสิ่งใดจากตัวท่านหรือ ท่านจงเอาแกะของท่านคืนไปเถิด”¹⁹³

หะดีษข้างต้นแสดงว่าการเดิมพันได้เกิดขึ้นระหว่างทั้งสองฝ่าย ดังที่ได้ถูกระบุไว้ในหะดีษ () ความว่า “(เรามา) เดิมพันด้วยแกะคนละตัวไหม ?”

อิบนุ อัลก็อยอิม ได้อธิบายว่า “การเดิมพันของท่านเราะสุล(ﷺ)กับสหายของท่าน(รูกานะฮฺ)เป็นส่วนหนึ่งของการเตรียมความพร้อมในการรบเพื่อผดุงสังฆกรรมและปกป้องศาสนา ซึ่งอัลลอฮ์ได้ยกย่องและเชิดชู ดังนั้นมันจึงมีความหมายเข้าข่ายกีฬาสามประเภทที่ถูกยกเว้นจากการพนันในหะดีษ อปีหุรียเราะฮฺ(ﷺ) คือการแข่งขันสัตว์ประเภทเท้ามีกีบ (เช่นม้า) สัตว์ประเภทเท้าหุ้มสั้น (เช่นอูฐ) และอาวุธประเภทที่ใช้ยิง(เช่นธนู) แต่กีฬาสามประเภทดังกล่าวนี้ ถูกจัดเตรียมไว้สำหรับการฝึกวิธีการรบเพื่อผดุงความยุติธรรมและปกป้องศาสนา ซึ่งมีความแตกต่างจากกีฬาประเภทมวยปล้ำ เพราะมันมิได้ถูกเตรียมไว้สำหรับการรบเพื่อผดุงความยุติธรรมและปกป้องศาสนา หากแต่มันเป็นกีฬาที่มีส่วนในการช่วยเหลือและเชิดชูสังฆกรรม ดังกรณีการแข่งขันมวยปล้ำของท่านนบี(ﷺ)กับรูกานะฮฺเป็นต้น

กีฬามวยปล้ำมีสถานะเดียวกันกับกีฬาสามประเภทที่ท่านนบีอนุญาตให้มีการเดิมพัน กล่าวคือ เมื่อผู้เล่นกีฬาทั้งสามประเภทดังกล่าวมีจุดประสงค์เพื่อพิทักษ์สังฆกรรมและปกป้องศาสนาก็ถือเป็นการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ แต่หากมีจุดประสงค์เพื่อการโอ้อวด การมีชื่อเสียง หวังในลาภยศสรรเสริญ หรือเพื่อการเบียดเบียนผู้อื่นก็ถือว่ากีฬาเหล่านั้นเป็นกีฬาที่น่ารังเกียจและไม่น่าสนับสนุน กีฬามวยปล้ำ กรีฑาหรือกีฬาอื่นๆ ก็เช่นเดียวกันเมื่อผู้เล่นมีจุดประสงค์หรือเป้าหมายที่ดีที่ถูกต้อง เช่น เพื่อปกป้องสังฆกรรมและพิทักษ์ศาสนาก็ถือเป็นการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และการเอาทรัพย์สินเงินรางวัลจากการแข่งขันถือเป็นการกระทำที่ถูกต้องชอบธรรม (Ibn al-Qaiyim, nd. :203-204)

กรณีที่สอง : การเดิมพันของท่านอับบักร์ (رضي الله عنه) กับผู้ปฏิเสธชาวมักกะฮฺ ในประเด็นชัยชนะของพวกโรมที่มีต่อพวกเปอร์เซียที่ปรากฏในซูเราะฮฺอ์รุมคืออายะฮ์ที่ว่า

﴿الْمَغْلِبَةِ الرُّومِ﴾ فِي آدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ
سَيَغْلِبُونَ ﴿٤١﴾ فِي بَضْعِ سِنِينَ ۗ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدِ
وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٤٢﴾ (: 4-1)

ความว่า “ อะลิฟ ลาม มีม พวกโรมันถูกพิชิตแล้ว คือกองทัพของพวกโรมันถูกพิชิตในดินแดนที่ใกล้เคียงกับพวกเขาโดยพวกเปอร์เซีย ในดินแดนอันใกล้นี้

193 หะดีษอ้างแล้วหน้า 49

แต่หลังจากการปราชัยของพวกเขาแล้วพวกเขาจะได้ต่อมา พระบัญชาเป็นสิทธิ
ของอัลลอฮ์ทั้งก่อนและหลัง (ชัยชนะ) และวันนั้นบรรดาผู้ศรัทธาจะรื่นเริงดีใจ”
(ส่วนหนึ่งของอายะฮ์ที่1-4 : อรรูม)

ซึ่งท่านอับบักร์(رضي الله عنه) ได้เคาะฟันกับชาวมักกะฮ์กลุ่มนี้ในประเด็นที่ว่าโรมนั้นจะมีชัยชนะ
เหนือเปอร์เซียในเวลาไม่ถึงสิบปี โดยเป็นการวางเคาะฟันจากทั้งสองฝ่าย ดังที่มีรายงานในหะดีษ
บทหนึ่งว่า

﴿ ﴾
:

:

:

((

ความว่า “รายงานจากท่านอับบักร์ (ในการอธิบายอายะฮ์ที่ว่า)

﴿ اَلَمْ غَلَبَتِ الرُّومُ فِي اَدْنَى الْاَرْضِ ﴾

ท่านกล่าวว่า “โรมจะได้รับความปราชัย และหลังจากนั้นพวกเขา ก็จะได้
รับชัยชนะ” ซึ่งเรื่องนี้สำหรับชนผู้ตั้งภาคีแล้ว มีความปรารถนาที่จะเห็น
พวกเปอร์เซียมีชัยชนะเหนือพวกโรมเนื่องจากพวกเขาต่างก็เป็นผู้บูชาเจ็ด
ด้วยกันแต่สำหรับพวกมุสลิมแล้วมีความปรารถนาที่จะให้พวกโรมมีชัยชนะ
เหนือพวกเปอร์เซีย เนื่องจากพวกเขาต่างก็เป็นชาวกัศมีร์ด้วยกัน ดังนั้น
พวกเขาจึงบอกกล่าวสิ่งดังกล่าวนี้แก่ท่านอับบักร์ ครั้นเมื่อท่านอับบักร์
ได้ปรารถนาลักษณะดังกล่าวนี้แก่ท่านเราะฮ์ลุส ท่านเราะฮ์ลุสจึงกล่าวว่า “ใช่แล้ว พวก
เขา(โรม)จะได้รับชัยชนะ” และเมื่อได้ฟังเช่นนั้นท่านอับบักร์จึงได้บอก
สิ่งดังกล่าวแก่ชนผู้ตั้งภาคี ดังนั้นพวกเขาจึงกล่าวแก่ท่านอับบักร์ว่า “เรามา
เคาะฟันกันเรื่องระยะเวลา (แห่งชัยชนะ) กันไหม ? หากระยะเวลาดังกล่าว
เป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่ฝ่ายเรา เราจะได้รับสิ่งนั้น สิ่งนี้ แต่ หากสิ่งดังกล่าว
ประจักษ์จริงแก่ฝ่ายท่าน ท่านจะได้รับสิ่งนั้น สิ่งนี้” (บันทึกโดยAhmad,
n.d.:2765,และal-Tirmidhiy,n.d.:3193)

และในหะดีษอีกสายรายงานหนึ่งว่า

))

﴿ اَلْمَ ﴿ غَلِبَتِ الرُّومُ ﴿ فِي اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِّنْ

: ﴿ بَعْدَ عَلَيْهِمْ سَيِّغْلِبُونَ فِي بَضْعِ سِنِينَ ﴿

((:

ความว่า “หลังจากที่อัลลอฮ์ได้ประทานอาชะฮุนี ท่านออบูบักร์ก็ได้ออกไปร้องป่าวประกาศทั่วนครมักกะฮว่า

﴿ اَلْمَ ﴿ غَلِبَتِ الرُّومُ ﴿ فِي اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدَ عَلَيْهِمْ

﴿ سَيِّغْلِبُونَ فِي بَضْعِ سِنِينَ ﴿

ความว่า “อะลีฟ ลาม มีม พวกโรมันถูกพิชิตแล้ว คือกองทัพของพวกโรมันถูกพิชิตในดินแดนที่ใกล้เคียงกับพวกเขาโดยพวกเปอร์เซียดินแดนอันใกล้นี้ แต่หลังจากการปราชัยของพวกเขาก็พวกเขาจะได้รับชัยชนะในเวลาไม่กี่ปีต่อมา”

(ส่วนหนึ่งของ อาชะฮุนี 1-4 : อรรูม)

ดังนั้นชายผู้หนึ่งจากเผ่ากูรอัยซจึงกล่าวแก่ท่านออบูบักร์ว่า “สิ่งดังกล่าวนี้เป็นเรื่องราวระหว่างพวกเรากับพวกของท่านสหายของท่าน(หมายถึงท่านนบี(ﷺ)) ได้อ้างว่าพวกเปอร์เซียจะได้รับความปราชัยในเวลาไม่ถึงสิบปีดังนั้นเรามาเติมพินในเรื่อง ดังกล่าวนี้อันเอาไหม?” ท่านออบูบักร์จึงกล่าวว่า “ตกลง” (บันทึกโดย al-Tirmidhiy, n.d.:3193)

ส่วนการกล่าวอ้างว่าการเติมพินของออบูบักร์(رضي الله عنه) นั้นมีขึ้นก่อนการบัญญัติห้ามการพนันเกี่ยวกับเรื่องนี้ท่านอิบน์ อัลกีอัยมิม (Ibn al-Qaiyim, n.d. :207-208) ได้ให้คำอธิบายไว้ดังนี้: แท้จริงเรื่องราวการเติมพินของท่านออบูบักร์นั้นถูกมันสุก¹⁹⁴ ด้วยบัญญัติห้ามการพนัน และการพนันนั้นถูกบัญญัติห้ามพร้อมกับเหล่าในอาชะฮุนีเดียวกัน ซึ่งอาชะฮุนีที่ห้ามการดื่มเหล้าถูกประทานลงมาในขณะที่

¹⁹⁴ มันสุกคือการที่บทบัญญัติหนึ่งถูกยกเลิกโดยอีกบทบัญญัติหนึ่งซึ่งมีผลต่อข้อกำหนดของบทบัญญัตินั้น

ท่านนบี(ﷺ)กำลังถูกปิดล้อมโดยพวกปฏิเสธ ณ เผ่าอันนะฎิรหลังจากสงครามอุศูดหลายเดือน และเป็นที่น่าทราบนั่นคือสงครามอุศูดนั้นเกิดขึ้นในเดือนเซาวาลปีที่สามแห่งการฮิจเราะฮ์

อิบนุ อัลก็อยyimกล่าวอีกว่า ชัยชนะของพวกโรมที่มีต่อเปอร์เซียเกิดขึ้นในปีหุ้ดัยบิยะฮ์อย่างไม่ต้องสงสัย หากผู้ใดกล่าวว่าเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นในปีเดียวกับสงครามบัตร์แท้จริงเขาผู้นั้น ได้ผิดพลาด ทั้งนี้เนื่องจากปรากฏในหะดีษที่บันทึกโดยบุคอรีย์จากท่านอบิสุฟยาน(رضي الله عنه)ดังนี้

)

:

:

..

:

((

ความว่า “เมื่อไกเซอร์มีชัยชนะเหนือเปอร์เซีย ท่านได้เดินทางจากฮิมส์ ถึงอีเลียอ เพื่อเป็นการขอบคุณต่ออัลลอฮ์ และได้มีการส่งมอบศาสน์ของท่านเราะฮูล(ﷺ)ในขณะที่ท่านประทับอยู่ที่อีเลียอ ท่านได้ขอให้นำคนเชื้อสายอาหรับที่ท่านักอยู่ที่นั่นมาพบท่าน จึงได้มีการนำท่านอบุสุฟยานสะเคาะรบินหะเราะบมาพบท่าน ท่านได้กล่าวถามอบุสุฟยานว่า “ฉันจะถามท่านเกี่ยวกับบุรุษผู้หนึ่ง”เขาจึงกล่าวหะดีษ ซึ่งมีใจความตอนหนึ่งว่า “เขา(มุฮัมมัด)เป็นคนบิดพลิ้วสัญญาหรือไม่?”อบุสุฟยานตอบว่า “หากมิได้พวกเราขณะนี้อยู่ในความสันติสุข (เนื่องจากการคุ้มครอง)จากเขา ในช่วงเวลาที่ เราเกรงกลัวว่าเขาจะบิดพลิ้วสัญญา (แต่เขาก็หาได้กระทำเช่นนั้นไม่) อบุสุฟยานกล่าวอีกว่า “ฉันไม่สามารถแทรกคำพูดใดๆ ที่ทำให้ท่าน(นบี)เสื่อมเสียได้เลย (ในขณะที่เวลานั้นฉันมิได้เป็นผู้ศรัทธาในอิสลาม)” (บันทึกโดย al-Bukhariy,1987:2782)

คำว่า “ในช่วงเวลาที่” ในหะดีษข้างต้นนั้น หมายถึงช่วงระยะเวลาที่มีการทำสนธิสัญญาหุ้ดัยบิยะฮ์ ซึ่งสนธิสัญญานี้เกิดขึ้นในเดือนซุลเกาะอะฮ์ปีที่เจ็ดแห่งการฮิจเราะฮ์อย่างไม่ต้องสงสัย ดังนั้นจึงเป็นที่ประจักษ์ว่า การพนันนั้นได้ถูกห้ามก่อนหน้าการเดิมพันของท่านอบูบักร์ที่มีกับชาวมักกะฮ์” (Ibn al-Qaiyim, n.d. :207-208)

3-มวยปล้ำเป็นกีฬาที่เสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับร่างกายซึ่งสามารถนำไปใช้ในการป้องกันตัวระยะประชิดตัวหรือยามฉุกเฉิน เช่นเดียวกับกีฬาสามประเภทที่ถูกกล่าวถึงในหะดีษ¹⁹⁵ ดังนั้นมุสลิมจึงควรสนับสนุนบุตรหลานของตนฝึกฝนในกีฬานี้ ทั้งนี้นอกจากเป็นการเสริมสร้างร่างกายให้แข็งแรงแล้วยังเป็นการปฏิบัติตามแบบอย่างของท่านนบี(ﷺ) ในอีกทางหนึ่งด้วย ทั้งนี้กีฬามวยปล้ำที่ศาสนาส่งเสริมให้เล่นหรือฝึกฝนนั้นมีเงื่อนไขว่าต้องไม่เป็นอันตรายต่อตัวผู้เล่นทั้งสองฝ่ายและต้องไม่ปะปนกับสิ่งหะรอมต้องห้ามในศาสนา

ส่วนกีฬามวยปล้ำที่ทำการแข่งขันและเผยแพร่ทางสื่อต่างๆ โดยเฉพาะโทรทัศน์ในปัจจุบัน เป็นกีฬาที่ไม่ควรสนับสนุนให้บุตรหลานเล่นหรือแม้แต่ชมการแข่งขัน ทั้งนี้เนื่องจากมันเป็นกีฬาที่เต็มไปด้วยความป่าเถื่อน โหดร้าย ไร้กติกากฎและกฏเกณฑ์ มีการเปิดเผยเอาระยะสุ การใช้อาวุธและสิ่งของทำร้ายร่างกายคู่ต่อสู้ ซึ่งเป็นสิ่งที่อันตรายต่อผู้เล่นและขัดกับหลักจริยธรรมคำสอนอันดีงามของอิสลาม (al-Bassam,1423h:460)

4.5.2 การแข่งขันชกมวยสากล

มวยเป็นศิลปะของการต่อสู้ป้องกันตัวอย่างหนึ่งตามธรรมชาติซึ่งสืบทอดกันมาอย่างช้านาน ปัจจุบันมีมวยอยู่ 2 ชนิดคือมวยปล้ำและมวยชก มวยที่ชกกันด้วยหมัดอย่างเดียวกันซึ่งเป็นที่นิยมกันทั่วโลกเรียกว่ามวยสากล (<http://student.swu.ac.th/สืบค้นเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2551>)

1) รูปแบบและกติกามวยสากล

มวยสากลมีรูปแบบและกติกาที่แตกต่างจากมวยไทย กล่าวคือนอกจากใช้หมัดในการชกคู่ต่อสู้แล้วไม่อนุญาตให้ใช้อาวุธอื่นๆเช่นเท้า เข่า ศอกในการทำร้ายคู่ต่อสู้ นอกจากนั้นจำนวนยกของมวยสากลก็มีมากกว่ามวยไทย ซึ่งปัจจุบันตามกติกามวยสากล โลกจะกำหนดยกในการชกจำนวน 12 ยก ในขณะที่มวยไทยจะชกกันจำนวน 5 ยก (<http://student.swu.ac.th/สืบค้นเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2551>)

2) วัตถุประสงค์ของการแข่งขันชกมวยสากล

คณะกรรมการถาวรเพื่อการวิจัยทางวิชาการและวินิจัยปัญหาศาสนาแห่งประเทศไทย อุดิอาราเบียได้พิทวา(วินิจัย)ไว้ว่า¹⁹⁶ การแข่งขันชกมวยไม่เป็นที่อนุมัติทั้งแบบมีเดิมพันและไม่มีเดิมพัน ทั้งนี้เนื่องจากเป็นกีฬาที่อันตรายสำหรับผู้เล่นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่าย เนื่องจากทั้งสองฝ่ายพยายามที่จะเอาชนะคู่ต่อสู้ของตน ด้วยเหตุนี้จึงมีนักชกจำนวนไม่น้อยที่โดนคู่ต่อสู้ทำร้ายจนถึงขั้นหมดสติ ศีรษะแตก พิกัด สูญเสียอวัยวะ สมองฟั่นเฟือน ความจำเสื่อม หรือบางรายอาจถึงขั้นเสียชีวิต

¹⁹⁵ คือหะดีษอบิสุรียเราะฮ์ที่ท่านนบีไม่อนุมัติการเดิมพันนอกจากในกีฬาสามประเภทดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

¹⁹⁶ คำวินิจฉัยเลขที่3685ลงวันที่7/6 1401 ฮ.ศ.

ทัศนะดังกล่าวยังเป็นทัศนะของท่าน อัลเกาะติบ อัชชะรบีบีอีกัฎัย (al-Sharbiniy, 1377h.:4/311)

กล่าวโดยสรุปก็คือ การกระทำใดๆก็ตามที่ถือเป็นความเสี่ยงที่อาจจะถึงขั้นพิกลพิการ หรือเสียชีวิตถือเป็นสิ่งต้องห้ามในอิสลามอัลลอฮ์ (ﷻ) ตรัสว่า

(195:) ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾

ความว่า “และจงอย่าโยนตัวของพวกเจ้าสู่ความพินาศ”
(เป็นส่วนหนึ่งของอาะฮ์ซุที่195: อัลบะเกาะเราะฮ์)

และพระองค์ยังได้ตรัสอีกว่า

﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾

ความว่า “และจงอย่าฆ่าตัวของพวกเจ้าเอง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเมตตาต่อพวกเจ้าเสมอ”
(ส่วนหนึ่งของอาะฮ์ซุที่29: อันนิซาอ์)

ท่านนบี(ﷺ)ได้กล่าวว่า

(())

ความว่า “ไม่มีการทำอันตรายผู้อื่นและไม่ปล่อยให้ตนเองถูกทำอันตราย”¹⁹⁷

นอกจากนั้นสิ่งที่ชี้ชัดว่าการชกมวยนั้นเป็นสิ่งต้องห้ามคือหะดีษที่ว่า

(())

ความว่า “เมื่อพวกท่านคนหนึ่งคนใดชกตีจนสลัดเหงื่อไปหน้า”¹⁹⁸

4.5.3 การแข่งขันชกมวยไทย

มวยไทยเป็นศิลปะป้องกันตัวของคนไทยซึ่งมีรูปแบบกติกาและวิธีการแข่งขันที่แตกต่างจากมวยสากล กล่าวคือนอกจากจะใช้การชกด้วยหมัดแล้วมวยไทยยังสามารถใช้วิธีอื่นๆในการต่อสู้เช่น เท้าในการเตะถีบ หัวเข่าในการโยนหรือตีเข้า สอกในการตีศอกเป็นต้น ดังนั้นรูปแบบการ

¹⁹⁷ หะดีษอ้างแล้วหน้า 82

¹⁹⁸ หะดีษอ้างแล้วหน้า 83

แข่งขันชกมวยไทยจึงมีความหลากหลายและอันตรายมากกว่ามวยสากล และนอกจากการต่อสู้ที่อันตรายดังกล่าวข้างต้นแล้วยังมีการ “รำไหว้ครู”¹⁹⁹ ของนักมวยทั้งสองฝ่ายก่อนการชกโดยนักมวยจะสวม “มงคล”²⁰⁰ อยู่บนศีรษะและเมื่อรำไหว้ครูเสร็จจะมีการทำพิธีถอดมงคลออกซึ่งโดยปกติแล้วผู้ที่ทำหน้าที่ถอดมงคลออกจากศีรษะนักมวยนั้น คือหัวหน้าคณะนักมวย ผู้ฝึกสอน หรือผู้ที่นักมวยให้ความเคารพนับถือ (<http://student.swu.ac.th/สืบค้นเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2551>)

1) กติกาการแข่งขันชกมวยไทย

การแข่งขันมวยไทยในปัจจุบันนักมวยต้องสวมนวม ขนาด 4 ออนซ์ และแต่งกายแบบนักกีฬามวย คือ สวมกางเกงขาสั้น สวมกระชับ ส่วนผู้ใดจะสวมปลอกรัดข้อเท้า และจะมีเครื่องรางผูกไว้ที่แขนท่อนบนก็ได้ ในการแข่งขันมีผู้ตัดสินซึ่งขาดบนเวที 1 คน มีผู้ตัดสินให้คะแนนอยู่ข้างเวที 2 คน มีผู้จับเวลา 1 คน และมีแพทย์ประจำเวที 1 คน จำนวนยกในการแข่งขันทั้งหมดมี 5 ยก ยกละ 3 นาที พักระหว่างยก 2 นาที การแข่งขันแบ่งเป็นรุ่นตามน้ำหนักตัวของนักมวยเหมือนกับหลักเกณฑ์ของมวยสากล ผู้ตัดสินมีอำนาจหน้าที่ตามกติกาการแข่งขัน อวัยวะหรืออาวุธที่ใช้ในการต่อสู้แข่งขันได้คือ หมัด เท้า เข่า และศอก เข่าชก ตะ เข่า ตีบ ถอง ตี ฯลฯ ได้ทุกส่วนของร่างกายโดยไม่จำกัดที่ชก (<http://student.swu.ac.th/สืบค้นเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2551>)

2) หุ้ก่มการแข่งขันชกมวยไทย

การแข่งขันชกมวยไทยมีหุ้ก่มเช่นเดียวกับการแข่งขันชกมวยสากล ทั้งนี้เพราะมวยไทยเป็นกีฬาที่มีความอันตรายเช่นเดียวหรือมากกว่ามวยสากล ดังนั้นการแข่งขันชกมวยไทยจึงเป็นสิ่งที่ไม่พึงส่งเสริมในศาสนา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการยึดกีฬาชนิดนี้เป็นอาชีพ จัดเป็นการแสวงหารายได้บนความทุกข์เข็ญและความเจ็บปวดของผู้อื่น เป็นกีฬาที่ต้องเอาร่างกายของตนเองและชีวิตเข้าแลก

หลักฐาน

หลักฐานที่ระบุถึงการห้ามแข่งขันกีฬามวยไทยมีดังนี้

¹⁹⁹ การรำไหว้ครูคือพิธีการก่อนการแข่งขัน โดยนักมวยทั้งสองจะทำการไหว้ครูและรำรำ โดยการกราบสามครั้ง เพื่อระลึกถึง บิดา มารดา ครูอาจารย์ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เคารพนับถือ ตลอดจนขอคุณพระศรีรัตนตรัย หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้มาช่วยคุ้มครอง และขอให้ได้ชัยชนะด้วยความปลอดภัยในที่สุด แล้วจึงรำรำไปรอบ ๆ เวทีตามแบบฉบับของครูที่ได้สอนไว้ให้โดยตลอด (<http://student.swu.ac.th/สืบค้นเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2551>)

²⁰⁰ มงคล สิ่งคือนักมวยทุกคนสวมไว้ที่ศีรษะทำด้วยด้ายดิบหลายเส้นรวมกันแล้วพันหุ้มด้วยผ้าโตขนาดนิ้วมือทำเป็นรูปบัวเพื่อสวมศีรษะ การสวมมงคลไว้ก่อนแข่งขันนี้เป็นขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย ถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ซึ่งครูอาจารย์ได้ทำพิธีปลุกเสก และให้ความเป็นสิริมงคลไว้แก่ตน ฉะนั้นนักมวยจะสวมมงคลไว้ตลอดเวลาที่ทำการไหว้ครูและรำรำ และจะถอดออกจากศีรษะได้ในเมื่อจะเริ่มการแข่งขัน (<http://student.swu.ac.th/สืบค้นเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2551>)

1- คำดำรัสของอัลลอฮฺ (ﷻ) ที่ว่า

(195:) ﴿وَلَا تَلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾

ความว่า “และจงอย่าโยนตัวของพวกเจ้าสู่ความพินาศ”
(เป็นส่วนหนึ่งของอายะฮ์ที่195: อัลบะเกาะเราะฮ์)

2- คำดำรัสของอัลลอฮฺ (ﷻ) ที่ว่า

﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾

ความว่า “และจงอย่าฆ่าตัวของพวกเจ้าเอง แท้จริงอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงเมตตา
ต่อพวกเจ้าเสมอ”

(เป็นส่วนหนึ่งของอายะฮ์ที่29: อันนิซาอ์)

3- คำกล่าวของท่านนบี(ﷺ)ว่า

(())

ความว่า “ไม่มีการทำอันตรายผู้อื่น และไม่ปล่อยให้ตนเองถูกทำอันตราย”²⁰¹

4 - คำกล่าวของท่านนบี(ﷺ)ว่า

(())

ความว่า “เมื่อพวกท่านคนหนึ่งคนใดชกตีจงหลีกเลี่ยงไปหน้า”²⁰²

5 - คำวินิจฉัยของจุฬาราชมนตรี²⁰³ ในประเด็นการรำไหว้ครูของนักมวยซึ่งผู้วิจัยจะ
นำเสนอทั้งคำถามและคำตอบดังนี้

คำถาม : การที่นักเรียน นักศึกษามุสลิมรำไหว้ครู โดยการกราบในวิชามวยไทย กระบี่
กระบอง นาฏศิลป์ เป็นต้นผิดหลักศาสนาอิสลามหรือไม่ จะทำได้ในลักษณะใด?

คำตอบของจุฬาราชมนตรี: การกราบสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่นนอกจากอัลลอฮฺ (ﷻ) จะกราบใน
วาระใด หรือเจตนาใดก็ตาม ถือเป็นความผิดต่อบทบัญญัติศาสนาอิสลามทั้งนั้น

²⁰¹ หะดีษอ้างแล้วหน้า 82

²⁰² หะดีษอ้างแล้วหน้า 83

²⁰³ หมายถึงจุฬาราชมนตรีท่านก่อน(นายประเสริฐ มาหะหมัด)

ข้อเสนอแนะของท่านจุฬาราชมนตรี: สำหรับนักเรียนนักศึกษาที่เป็นมุสลิมควรสอนเนื้อหาสาระล้วนๆ การกราบในพิธีดังกล่าวให้งดเว้นโดยเด็ดขาด

แนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม: การสอนรำไหว้ครูให้งดเว้นท่ากราบหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของท่ากราบ ทำต่อไปนี่ถือเป็นท่ากราบหรือส่วนหนึ่งของท่ากราบคือ

- 1- ท่ากราบที่เหมือนเบญจางคประดิษฐ์ ทำสุยุด ฯลฯ
- 2- ท่ารอกะเอ้อ คือท่าที่มีลักษณะศีรษะกับลำตัวขนานกับพื้น²⁰⁴

3) ทศนะของผู้วิจัยในประเด็นการแข่งขันชกมวย

ในทัศนะของผู้วิจัยการแข่งขันชกมวยทั้งมวยไทยและมวยสากลเป็นสิ่งที่หะรอมต้องห้ามเนื่องจากมีหลักฐานระบุไว้อย่างชัดเจนดังที่กล่าวมา แต่ทั้งนี้หากมีการใช้อุปกรณ์หรือเครื่องป้องกันตัวที่ดีและรัดกุม²⁰⁵ สามารถป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับตัวนักมวยในขณะที่ฝึกซ้อมหรือขณะทำการแข่งขัน ได้ก็เป็นที่อนุมัติทั้งนี้เพราะเหตุผลในการห้ามได้หมดไป ดังหลักเกณฑ์ที่ว่า

" " หมายความว่า "เมื่อสิ่งที่เป็นอุปสรรคสิ้นไปสิ่งที่ถูกห้ามก็กลับคืน"²⁰⁶ หมายถึง เมื่ออุปสรรคที่เป็นสาเหตุของการห้ามสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้หมดไป เช่นอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการไม่มีอุปกรณ์ป้องกันตัวที่ดีในการแข่งขันชกมวยอันเป็นสาเหตุของการห้ามการแข่งขันชกมวยได้หมดไป ทั้งนี้โดยการใช้ซึ่งอุปกรณ์ป้องกันตัวที่รัดกุมที่สามารถป้องกันอันตรายอันอาจเกิดขึ้นกับตัวผู้เล่นทั้งสองฝ่าย สิ่งที่ถูกห้ามจึงกลับเป็นสิ่งอนุมัติดังเดิม ทั้งนี้เพราะพื้นฐานเดิมของสิ่งต่างๆ เป็นที่อนุมัติ (al-Nadwiy, 1991, :352)

นอกจากนั้นกีฬามวยไทยและมวยสากลยังจัดเป็นกีฬาหรือการป้องกันตัวที่ดีควรค่าแก่การเรียนรู้และส่งเสริมให้ฝึกฝนเพื่อใช้ในการป้องกันตัวยามฉุกเฉินและใช้ในการผดุงความยุติธรรมและพิทักษ์ปกป้องศาสนา

4.5.4 ยูโด คาราเต้ และเทควันโด

1) ยูโด

ยูโดมีชื่อเต็มว่า โคโดกัน ยูโด (Kodokan Judo) เดิมทีเคยเรียกกันว่า ยูยิตสู (Jiu-jitsu) ซึ่งเป็นวิชาที่สามารถต่อสู้กับคู่ต่อสู้ที่มีอาวุธด้วยมือเปล่าและเป็นการทำลายจุดอ่อนของคู่ต่อสู้ การต่อสู้แบบยูยิตสูมิได้มุ่งที่จะทำให้คู่ต่อสู้มีอันตรายถึงชีวิต แต่มีจุดประสงค์เพื่อให้คู่ต่อสู้ได้รับบาดเจ็บและ

²⁰⁴ คำตอบและข้อเสนอแนะของจุฬาราชมนตรี(นายประเสริฐ มาหะหมัด)เกี่ยวกับแนวทางที่เหมาะสม หน้า 7

รวบรวมโดยสำนักผู้ตรวจราชการประจำเขตตรวจราชการที่ 12

²⁰⁵ อุปกรณ์ป้องกันในการแข่งขันชกมวยสากลหรือมวยไทยสมัครเล่น เช่นอุปกรณ์ป้องกันการกระแทกศีรษะที่สวมไว้บนศีรษะนักมวย ฟันยาง กระจับ เป็นต้น

²⁰⁶ (al-Nadwiy, 1991:352)

ยอมแพ้ ถ้าไม่ยอมแพ้ก็อาจทำให้พิการทุพพลภาพ โดยใช้วิธีการทุ่มและจับมือหักข้อต่อส่วนต่างๆ ของร่างกาย (<http://student.swu.th/> สืบค้นเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2551)

2) คาราเต้

คาราเต้คือศิลปะการป้องกันตัว และการออกกำลังกายรูปแบบหนึ่ง ปัจจุบันได้มีการพัฒนาการไปสู่การแข่งขันในเชิงกีฬา วิธีแห่งคาราเต้เป็นเทคนิคการใช้มือเปล่าที่ได้จากการฝึกจนสามารถดึงพลังจากส่วนต่างๆของร่างกายมาใช้ รูปแบบการฝึก จากทำพื้นฐานสามารถฝึกและพัฒนาไปสู่ระดับสูง ขนาดมีกำลังบังคับศัตรูประหนึ่งมีอาวุธ หัวใจสำคัญที่แสดงถึงความงดงามของเทคนิค ในวิธีแห่งคาราเต้ จะถูกเรียกว่า “คาต๋า (kata)” ซึ่ง เป็นรูปแบบการฝึกที่เป็นแบบแผน นักคาราเต้จะแสดงการเคลื่อนไหวของร่างกาย อย่างเป็นจังหวะจะโคน มีทั้งการกระโดด การปรับสมดุลการทรงตัวของร่างกาย การเคลื่อนไปข้างหน้าและหลัง การเคลื่อนไหว ซ้ายและขวา การขึ้นและลง อย่างนุ่มนวลหรือรุนแรง ด้วยความเร็วต่ำและสูง ในการต่อสู้แบบอิสระ เทคนิคการรับและรุก เช่น การชก การเตะ การกระแทก การผสมผสานระหว่างการปิดป้อง และการจู่โจมในเวลาเดียวกัน (การปิดป้องเชิงรุก) ในแต่ละเทคนิค จะกระทำด้วยความเร็วสูง ซึ่งต้องอาศัยการประสานการเคลื่อนไหวที่เนียนไวของผู้ฝึก (<http://student.swu.ac.th/> สืบค้นเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2551)

3) เทควันโด เท แปลว่า มือ, วัน แปลว่า เท้า ,โด แปลว่า สถิติปัญญา

เทควันโดเป็นศิลปะการต่อสู้ ที่เน้นการใช้มือและเท้าที่มี เทคนิคต่างไปจากศิลปะการต่อสู้ชนิดอื่นๆ มีการกระโดดและการหมุนตัวที่เป็นเอกลักษณ์ เริ่มต้นมาจากศิลปะการต่อสู้ของโรมัน ญี่ปุ่น จีน เกาหลี อินเดีย ได้เริ่มมีการพัฒนาการต่อสู้ โดยปราศจากอาวุธ และได้พัฒนาจนกลายเป็นศิลปะการป้องกันตัวศิลปะการป้องกันตัวของเกาหลีมีมากกว่า 2000 ปี (<http://student.swu.ac.th/> สืบค้นเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2551)

4) หุ่ก่มการแข่งขันยูโด คาราเต้ และเทควันโด

ยูโด คาราเต้ และเทควันโด เป็นกีฬาที่ควรได้รับการเรียนรู้และส่งเสริมให้ฝึกฝนเพราะเป็นกีฬาที่สามารถใช้ป้องกันตัวในการต่อสู้ระยะประชิดด้วยมือเปล่ายามคับขัน และจัดเป็นกีฬาที่สามารถเสริมสร้างผู้เล่นให้มีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงเช่นเดียวกับมวยปล้ำ ทั้งยังเป็นกีฬาที่มีอันตรายน้อยกว่ามวยสากลและมวยไทย แต่อย่างไรก็ตามควรมีความระมัดระวังในการเล่น และปฏิบัติตามกฎระเบียบ กติกา และมารยาทของการเล่นอย่างเคร่งครัด และควรมีเครื่องป้องกันตัวที่ดีและรัดกุมทุกครั้งในขณะที่เล่นหรือฝึกซ้อม

อัลเกาะเราะฮูอวีย์ กล่าวว่า “การเรียนรู้และฝึกฝนกีฬาต่างๆเหล่านี้เป็นสิ่งที่ดีที่ควรส่งเสริมให้กระทำสำหรับผู้มีความสามารถ และในบางครั้งก็เป็นสิ่งพึงกระทำ () สำหรับบางคน

และอาจถึงขั้นวาญิบสำหรับผู้เกรงกลัวการถูกทำร้ายร่างกายจากผู้อื่น การมีความเชี่ยวชาญในกีฬาต่างๆ เหล่านี้เป็นเครื่องมือในการป้องกันภัยจากศัตรูซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ว่า

()

ความว่า “ สิ่งใดที่ไม่สามารถทำให้การงานที่บังคับปฏิบัติเกิดขึ้นได้ เว้นแต่ต้องมีสิ่งนั้น สิ่งนั้นก็ถือว่าเป็นการงานที่บังคับปฏิบัติด้วย”²⁰⁷

5) หุ้ก่มการให้สินรางวัลหรือมีการเดิมพันในการแข่งขันยูโดคาราเต้และเทควันโด

การให้สินตอบแทน เงินรางวัลหรือเดิมพันในการแข่งขันยูโดคาราเต้ และเทควันโด เป็นสิ่งที่อนุมัติทั้งนี้โดยการเทียบเคียงกับกรณีการแข่งขันม้าและการแข่งขันมวยปล้ำด้วยเหตุผล(อิลละฮฺ)ที่กีฬาทั้งสองประเภทนี้เหมือนกันที่สร้างเสริมความแข็งแรงสมบูรณ์แก่ร่างกายและเป็นกีฬาที่สามารถใช้ในการพิทักษ์ปกป้องศาสนา ส่วนหะดีษอบิสูรียเราะฮฺที่ระบุการแข่งขันที่อนุมัติการให้สินตอบแทนหรือเดิมพันเพียงแก่สามประเภทกีฬา²⁰⁸ มีความหมายว่า: ไม่มีการเดิมพันที่เอื้อประโยชน์อย่างครบถ้วนสมบูรณ์นอกจากในกีฬาสามประเภทดังที่ถูกล่าวไว้ในหะดีษนี้เท่านั้น (al-Shathriy,1420h:172)

4.5.5 การแข่งขันกีฬายกน้ำหนัก

การแข่งขันกีฬายกน้ำหนักเป็นที่ยอมรับในอิสลามโดยมีหลักฐานจากหะดีษ อิบน์อุบบาสที่ท่านรายงานว่า

))

((

ความว่า “ครั้งหนึ่งท่านนบีได้เดินผ่านคนกลุ่มหนึ่งซึ่งกำลังแข่งขันประลองกำลังด้วยการยกก้อนหิน และท่านก็มีได้ว่ากล่าวหรือปฏิเสธคนพวกนั้นแต่อย่างใด” (บันทึกโดยIbn al-Athir,m.d.:2/190)²⁰⁹

หะดีษดังกล่าวข้างต้นบ่งชี้ว่าการแข่งขันประลองกำลัง เช่นการแข่งขันกีฬายกน้ำหนัก เป็นกีฬาที่อนุมัติ ทั้งนี้เนื่องจากท่านนบีไม่ได้ห้ามปรามหรือปฏิเสธการกระทำของบรรดาเศาะหาบะฮฺในเรื่องดังกล่าวแต่อย่างใดจึงถือเป็นการยอมรับจากท่านนบีและถือเป็น “สุนนะฮฺ”ของท่านอย่างหนึ่ง

²⁰⁷ (www.qaradawi.net/สืบค้นเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2551)

²⁰⁸ คือการแข่งขันสัตว์ประเภทเท้ามีกีบ(เช่นม้า) สัตว์ประเภทเท้าหุ้มส้น(เช่นอูฐ)และอาวุธประเภทที่ใช้ยิง(เช่นธนู)

²⁰⁹ ดู al-Khattabi,1405 h:1/15-16

นอกจากนั้นการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำก็ยังมียุทธศาสตร์เหมือนกับการแข่งขันมวยปล้ำ กล่าวคือเป็นกีฬาที่เน้นการประลองกำลังและความแข็งแกร่งของร่างกายเป็นหลัก ดังนั้นจึงถือได้ว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่มีประโยชน์ที่มีส่วนในการช่วยเหลือและเชิดชูวัฒนธรรม สามารถใช้เพื่อการพิทักษ์ปกป้องศาสนาและผดุงความยุติธรรม

1) หุ่ก่มการแข่งขันยกน้ำหนักโดยมีสินรางวัลหรือมีการเดิมพัน

การแข่งขันยกน้ำหนักโดยมีสินตอบแทน เงินรางวัลหรือเดิมพันให้แก่ผู้ชนะการแข่งขัน เป็นที่อนุมัติ ทั้งนี้โดยการเทียบเคียง(เทียบ)กับกรณีการแข่งขันม้าและการแข่งขันมวยปล้ำ ทั้งนี้เนื่องจากกีฬาทั้งสองประเภทนี้เหมือนกันที่ต่างก็เป็นกีฬาที่สร้างเสริมความแข็งแรงและความแข็งแกร่งให้แก่ร่างกาย และเป็นกีฬาที่ช่วยในการพิทักษ์ปกป้องศาสนาและผดุงความยุติธรรมส่วนหะดีษอบีหุร็อยเราะฮฺที่ท่านนบีมุฮัมมัดการแข่งขันเฉพาะกีฬาสามประเภท คือการแข่งขันสัตว์ประเภทเท้ามีกีบ(เช่นม้า) สัตว์ประเภทเท้าหุ้มส้น(เช่นอูฐ)และอาวุธประเภทที่ใช้ยิง(เช่นธนู) นั้นเป็นหะดีษที่มีความหมายรวมหรือมีความหมายกว้างๆทั่วไป ซึ่งหะดีษนี้ถูกเจาะจงโดยหะดีษรูกานะฮฺ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ หะดีษดังกล่าวอาจมีความหมายว่า “ไม่มีการเดิมพันที่มีประโยชน์สมบูรณ์หรือมีผลประโยชน์ต่อคนโดยส่วนรวมโดยสมบูรณ์ ยกเว้นกีฬาสามประเภทที่กล่าวไว้ในหะดีษดังกล่าวนี้เท่านั้น” (al-Shathriy,1420h:176)

4.5.6 การแข่งขันว่ายน้ำ

ว่ายน้ำเป็นกีฬานิดหนึ่งที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย เป็นกีฬาที่ท่านนบีมุฮัมมัด (ﷺ) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการฝึกฝนตั้งแต่วัยเยาว์ ทั้งนี้เพราะเป็นกีฬาที่สามารถช่วยชีวิตตนเองและผู้อื่นในยามที่ประสบกับสถานการณ์หรือภาวะคับขัน และสำหรับการแข่งขันว่ายน้ำนั้นไม่มีรายละเอียดดังนี้

1) หุ่ก่มการแข่งขันว่ายน้ำโดยไม่มีสินรางวัลหรือมีการเดิมพัน

การแข่งขันว่ายน้ำโดยไม่มีสิ่งสมนาคุณ สินรางวัลหรือมีการเดิมพันเป็นที่อนุมัติโดยความเห็นสอดคล้องของบรรดาอุละมาอ์²¹⁰ ทั้งนี้โดยยึดหลักฐานจากหะดีษที่ว่า

))

:

(

ความว่า “การกระทำใดๆ ที่ปราศจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์นั้นเป็นสิ่งไร้เรงที่ไร้สาระหรือสิ่งที่ทำให้เกิดการลืมนัด ยกเว้นสิ่งสี่ประการ อันได้แก่การ

²¹⁰ ดู al-Sharbinie ,1388:4/312 , al-Bahutie,1366h:4/38 ,Ibn al-Qai-yim ,n.d:23)

เดินไปมาระหว่างเป่าหนึ่งไปยังเป่าหนึ่งในระหว่างการฝึกยิงธนูการฝึกสอน
ม้าของตน การหยอกล้อกับคนในครอบครัวตน และการฝึกหัดการว่ายน้ำ”

(บันทึกโดย al-Baihaqi, 1994:19120)

ดังนั้นจึงถือได้ว่าการแข่งขันว่ายน้ำเป็นวิธีการฝึกฝนที่อย่างหนึ่ง เป็นการเสริมทักษะ
ความชำนาญและเป็นการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

และเนื่องจากกีฬาว่ายน้ำเป็นสิ่งที่มิใช่ประโยชน์สามารถฝึกฝนเพื่อให้ร่างกายแข็งแรง
สมบูรณ์ และสามารถใช้ในการผจญสังขธรรมและพิภคศาสตร์ ทั้งยังเป็นกีฬาที่สามารถช่วยชีวิตตนเอง
และผู้อื่นในยามที่ประสบสถานการณ์คับขันที่เกี่ยวข้องกับน้ำ

2) หุ่ก่มการแข่งชันว่ายน้ำโดยมีสินรางวัลหรือมีการเดิมพัน

การแข่งขันว่ายน้ำโดยมีสินตอบแทน เงินรางวัลหรือมีการเดิมพันเป็นสิ่งอนุมัติด้วย
เหตุผลต่อไปนี้

- การว่ายน้ำเป็นสิ่งที่มิใช่ประโยชน์ในการรบเพื่อผจญความยุติธรรมและปกป้องศาสนา
เช่นเดียวกับม้าและอูฐ ในสมัยท่านนบี(ﷺ)หรืออาจมีประโยชน์มากกว่าในบางสมรภูมิ เช่นสมรภูมิรบที่
เป็นทะเลหรือแม่น้ำเป็นต้น

- การให้รางวัลในการแข่งขันจัดเป็นการส่งเสริมและเป็นการกระตุ้นให้เกิดกำลังใจใน
การฝึกฝนและเป็นตัวผลักดันให้เกิดพัฒนาการในทางที่ดีขึ้นในการว่ายน้ำ

- ส่วนหะดีษที่รายงาน โดยอบิหุรีหรือเราะฮุซึ่งท่านนบี(ﷺ)ได้อนุมัติการแข่งขันเฉพาะ
กีฬาสามประเภทนั้น อาจมีความหมายว่า “ไม่มีการเดิมพัน หรือการให้รางวัลใด ที่มีประโยชน์สมบูรณ์
หรือมีผลประโยชน์ต่อคนส่วนรวมโดยสมบูรณ์นอกจากในกีฬาสามประเภทที่ได้กล่าวไว้ในหะดีษ
ดังกล่าวนั้นเท่านั้น มิได้หมายความว่าไม่อนุมัติการให้รางวัลหรือการเดิมพันนอกจากสามประเภทกีฬา
ดังที่ถูกล่าไว้ไว้ในหะดีษนั้นแต่อย่างใด”

- บางครั้งในการรบอาจต้องเผชิญกับสมรภูมิที่เป็นน้ำ ดังนั้นจำเป็นที่นักรบต้องรู้จัก
การว่ายน้ำเพื่อความได้เปรียบในการรบตลอดจนรู้จักวิธีการเอาชีวิตรอดยามสถานการณ์คับขัน (al-
Shathriy, 1420h:176)

4.5.7 การแข่งขันกีฬาที่ใช้อุปกรณ์ประเภทลูกบอลหรืออุปกรณ์อื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้าย

กับลูกบอล

ในจำนวนกีฬาที่แพร่หลายและได้รับความนิยมในยุคปัจจุบันซึ่งบรรดาอูมะฮ์ยูก
ก่อนๆมิได้กล่าวถึงหรือจัดเป็นวิกฤตการณ์แห่งยุคสมัยของพวกเขา คือกีฬาที่ใช้อุปกรณ์ประเภทลูกบอล
หรืออุปกรณ์อื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกับลูกบอลในการเล่น เป็นกีฬาที่สามารถรอบงาสติปัญญาความนึก
คิดของผู้คนทำให้พวกเขาลุ่มหลงและใช้เวลาส่วนใหญ่หมกมุ่นอยู่กับมันอย่างไม่ลืมหลืมตา

กีฬาที่ใช้อุปกรณ์ประเภทลูกบอลหรืออุปกรณ์อื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกับลูกบอลในการแข่งขันมีด้วยกันหลายชนิดเช่น ฟุตบอล ฟุตซอล วอลเลย์บอล บาสเกตบอล แสนด์บอล เทนนิส เทเบิลเทนนิส หรือปิงปอง แบดมินตัน ตะกร้อ กอล์ฟ โบว์ลิ่ง และอื่นๆ

ในจำนวนกีฬาที่ใช้อุปกรณ์ในการเล่นหรือการแข่งขันทั้งหลาย ฟุตบอลจัดเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมสูงสุดและเป็นกีฬาที่ผู้คนทั่วโลกคลั่งไคล้มากที่สุด มีการจัดการแข่งขันในทุกระดับไม่เลือกเพศ และวัยในบางประเทศมีการแบ่งฝ่ายเชียร์ทีมที่ตนชอบออกเป็นสองฝ่ายเปรียบเสมือนการเมืองสองขั้วสองผู้นำ มีการสนับสนุนอย่างบ้าคลั่งและบูชาทีมที่ตนชอบจนเทพเจ้า (www.qaradawi.net/สืบค้นเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2551)

1) หุ้ก่มการแข่งขันกีฬาที่ใช้อุปกรณ์ประเภทลูกบอลหรืออุปกรณ์อื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกับลูกบอลโดยไม่มีลีนรางวัล ลิงของสมนาคุณหรือการเดิมพัน

บรรดาอะละมาอ์มีความเห็นที่สอดคล้องกันในเรื่องหุ้ก่มของกีฬาที่ใช้อุปกรณ์ประเภทลูกบอลหรืออุปกรณ์อื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกับลูกบอลในการแข่งขันว่าเป็นสิ่งที่อนุมัติ โดยมีเงื่อนไขดังนี้

1- กีฬาเหล่านี้ต้องไม่เป็นสิ่งชักนำสู่การละเลยหรือเป็นอุปสรรคขัดขวางการประพฤติปฏิบัติตามบทบัญญัติศาสนา เช่น ขัดขวางการละหมาด ทั้งนี้เนื่องจากการละหมาดนั้นเป็นเสาหลักของศาสนาและเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่มุสลิมทุกคนต้องประพฤติปฏิบัติจะขาดหรือละเลยมิได้ อัลลอฮ์ (ﷻ) ได้ตรัสว่า

(103:) ﴿ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴾

ความว่า “แท้จริงการละหมาดนั้นเป็นบัญญัติที่ถูกกำหนดเวลาไว้แก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย” (ส่วนหนึ่งของอายะฮ์ที่ 103: อันนิสาฮ์)

2- ต้องไม่มีมีการเกี่ยวข้องหรือปะปนกับสิ่งหะรอมต้องห้ามในศาสนา เช่น การเปิดเผยเอาเราะฮ์ เป็นต้น ทั้งนี้เพราะหะดีษบทที่ว่า

(())

ความว่า “โอ้ท่านผู้รั้ฮัด จงปกปิดขาอ่อนของท่าน เพราะขาอ่อนนั้นเป็นเอาเราะฮ์”²¹¹

และหะดีษที่ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวแก่ท่านอลีฮ์ว่า

(())

²¹¹ หะดีษอ้างแล้วหน้า 130

ความว่า “ท่านจงอย่าเปิดเผยข่าวด่วนของท่านและจงอย่ามองยังข่าวด่วน
ของคนเป็นและคนตาย”²¹²

3- ต้องไม่มีมีการเดิมพันหรือให้รางวัลสมนาคุณแก่ผู้ที่ชนะการแข่งขัน ทั้งนี้เพราะกีฬา
เหล่านี้ไม่เข้าข่ายหะดีษอบีหุร็อยเราะฮ์ที่ท่านบิอฺนุญฏาตการเดิมพันในกีฬาสามประเภท²¹³ และไม่เข้าข่าย
กีฬาที่สนับสนุนส่งเสริมการปกป้องศาสนาและพิทักษ์สังคม

**2) ทักษะอุละมาอ์ในประเด็นหุกุมการแข่งขันกีฬาที่ใช้อุปกรณ์ประเภทลูกบอลหรือ
อุปกรณ์อื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายกับลูกบอล**

การเล่นกีฬาที่ใช้อุปกรณ์ประเภทลูกบอลหรืออุปกรณ์อื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายกับลูกบอล
เช่น ฟุตบอล ฟุตซอล วอลเลย์บอล บาสเก็ตบอล แสนด์บอล เทนนิส เทเบิลเทนนิสหรือปิงปอง
แบดมินตัน ตะกร้อ กอล์ฟ โบว์ลิ่ง และอื่นๆ โดยมีสินรางวัล สิ่งของสมนาคุณหรือการเดิมพัน บรรดาอุ
ละมาอ์มีทัศนะที่แตกต่างกันดังนี้

ทัศนะที่1- การเล่นฟุตบอลและกีฬาที่ใช้อุปกรณ์ประเภทลูกบอลหรืออุปกรณ์อื่นๆ ที่มี
ลักษณะคล้ายกับลูกบอลเป็นที่ต้องห้าม เป็นทัศนะของท่านซัยค้อับดุลอะซีซ อัซซัลมาน²¹⁴ (Abd al-
Aziz al-Salman,n.d.:5/335)

ทัศนะที่2- การเล่นกีฬาในรูปแบบดังกล่าวเป็นสิ่งที่ไม่อนุมัติ เป็นทัศนะของอิบนุอัยมียะฮ์
²¹⁵ และอุละมาอ์บางส่วนของมัชฮับฮาฟีอียะฮ์²¹⁶ รวมทั้งเป็นคำฟัตวา(วินิจฉัย)ของคณะกรรมการถาวรเพื่อ
การวิจัยทางวิชาการและวินิจฉัย²¹⁷ และเป็นทัศนะของท่านซัยค้อิบนุอัยมีน²¹⁸

²¹² หะดีษอ้างแล้งหน้า 130

²¹³ คือหะดีษบทที่ว่า

(())

ความว่า “ไม่อนุญาตให้มีการเดิมพันในการแข่งขันนอกจากสัตว์ประเภทเท้าที่
มีกีบ(เช่นม้า) สัตว์ประเภทเท้าหุ้มส้น(เช่นอูฐ)และอาวุธประเภทที่ใช้ยิง(เช่นธนู)

²¹⁴ ซัยค้อับดุลอะซีซ อัซซัลมานปราชญ์อิสลามร่วมสมัย ท่านเคยเป็นอาจารย์สอนหนังสือ ณ โรงเรียนผู้นำการเผยแพร
() กรุงริยาด ประเทศซาอุดีอาราเบีย ผลงานด้านการเขียนหนังสือของท่านคือหนังสือ

มะวาริด อัชชอมอาน ฟิ อัลมะวะอาอิซ ()

²¹⁵ Muhammad Abd. al-Wahhab,n.d.:251

²¹⁶ al-Sharbiniy,1377h. :4/311

²¹⁷ ฟัตวาเลขที่ 2857 ลงวันที่ 8/3/1400 ฮ.ศ.

²¹⁸ อิบนุอัยมีน คือมุหัมมัดบิณศอลิฮ์บิณอัยมีน ปราชญ์มุสลิมร่วมสมัยผู้มีชื่อเสียง ผลงานของท่านมีมากมายเป็นที่
รู้จักและเป็นที่ยอมรับ ท่านเกิดที่เมืองเกาะซีม ประเทศซาอุดีอาราเบีย

ทัศนะที่3- การเล่นเกมกีฬาดังกล่าวเหล่านี้เป็นที่ต้องห้ามในกรณีที่มีรูปแบบเฉพาะเจาะจง โดยมีการสร้างองค์กรที่สมบูรณ์แบบโดยผู้เล่นทุกคนจะยึดกีฬาเป็นอาชีพพวกเขาจะทุ่มเทชีวิตจิตใจเพื่อการเล่นกีฬาเพียงอย่างเดียว แต่จะอนุมัติการเล่นที่มีรูปแบบนอกเหนือจากนี้ เป็นทัศนะของชัยค์มุฮัมมัด บินอิบรอฮีม²¹⁹

3) หลักฐานและเหตุผลของทัศนะต่างๆ

หลักฐานและเหตุผลของกลุ่มทัศนะต่างๆมีดังนี้

1- หลักฐานและเหตุผลของกลุ่มทัศนะที่ห้ามการเล่นกีฬานิตต่างๆเหล่านี้คือ

- กีฬาฟุตบอลและกีฬาประเภทที่ใช้อุปกรณ์อื่นๆที่มีลักษณะคล้ายกับลูกบอลเป็นบ่อเกิดแห่งความเสื่อมเสียอันมากมาย ดังตัวอย่างเช่น : ละเลยการละหมาด เป็นแหล่งกำเนิดของคำพูดหยาบคาย เช่น การสาปแช่ง การด่าทอต่างๆ การเปิดเผยเอาระยะ การทำร้ายร่างกาย การกล่าวพาดพิงวิพากษ์วิจารณ์ฝ่ายตรงข้ามการหลงลืมระลึกถึงอัลลอฮ(ﷻ) และอาจมีการข้องเกี่ยวกับการพนันเป็นต้น ดังนั้นหากผู้ใดประจักษ์ถึงความเสื่อมเสียและความชั่วร้ายอันแอบแฝงมากมายในกีฬาต่างๆเหล่านี้แล้ว ย่อมไม่เป็นที่สงสัยในการเป็นสิ่งต้องห้ามของมัน (Abd al-Aziz al-Salman,n.d.:5/335)

2- หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่เห็นว่ากีฬาต่างๆเหล่านี้เป็นที่อนุมัติ

1- พื้นฐานเดิมของทุกสรรพสิ่งล้วนเป็นที่อนุมัติ และไม่มีตัวบทหลักฐานใดๆที่บ่งชี้ว่ากีฬาฟุตบอลนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม

2- รากฐานเดิมของศาสนาบ่งชี้ว่าการเล่นกีฬาต่างๆล้วนเป็นสิ่งอนุมัติ ทั้งนี้เพราะปรากฏมีคำสอนที่บัญชาสั่งให้มุสลิมมีร่างกายและพละนาบัยที่แข็งแรง ซึ่งแน่นอนว่ากีฬาต่างๆเหล่านี้เป็นกีฬาที่เตรียมพร้อมผู้เล่นในด้านพลกำลังเป็นหลัก

3- บทบัญญัติของศาสนาสนับสนุนให้มุสลิมทุกคนให้ความสำคัญกับสุขภาพกายและส่งเสริมให้มีการพัฒนาด้านร่างกายอยู่เสมอ และไม่เป็นที่สงสัยเลยว่าวิธีการให้ความสำคัญกับสุขภาพกายก็คือการประกอบกิจกรรมด้านกีฬาเป็นกิจวัตร และส่วนหนึ่งของกิจกรรมเหล่านี้ก็คือ การเล่นกีฬาประเภทที่ใช้อุปกรณ์ประเภทลูกบอลและอุปกรณ์อื่นๆที่มีลักษณะคล้ายลูกบอล เช่นฟุตบอลและวอลเลย์บอลเป็นต้น (Muhammad Abd. al-Wahhab,n.d.:251, al-Sharbiniy,1377h. :4/311)

3- หลักฐานและเหตุผลของกลุ่มทัศนะที่ห้ามการเล่นกีฬานิตต่างๆเหล่านี้ในกรณีที่มีรูปแบบเฉพาะเจาะจงโดยมีการสร้างองค์กรที่สมบูรณ์แบบและยึดการเล่นกีฬาเป็นอาชีพ

การมีองค์กรสำหรับกีฬาฟุตบอล หรือกีฬาอื่นๆย่อมไม่อาจหลีกเลี่ยงสิ่งต่างๆต่อไปนี้

²¹⁹ ชัยค์มุฮัมมัด บินอิบรอฮีม นักปราชญ์และมุฟตีฮ์แห่งประเทศซาอุดีอาราเบีย เสียชีวิตปี.ศ 1389.

1- ธรรมชาติของกีฬาเหล่านี้ โดยเฉพาะกีฬาฟุตบอลที่มักมีการแบ่งพรรคแบ่งฝ่ายซึ่งเป็นชนวนสร้างความปั่นป่วน(พิตนะห์)ให้เกิดขึ้นในสังคม พัฒนาส่งเสริมความอิจฉา ริษยา ระหว่างเพื่อนมนุษย์และเกิดการแพร่ขยายเป็นวงกว้าง ซึ่งผลที่ได้จากการประกอบกิจกรรมในกีฬาต่างๆเหล่านี้ กลับเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่อิสลามได้เชิญชวนเรียกร้อง เช่น อิสลามเชิญชวนสู่ การมีความรักใคร่ปรองดอง รักกันดุจพี่น้องการมีจิตใจที่สะอาด บริสุทธิ์ ปลอดจากการอิจฉา ริษยา ความแข็งกระด้างและความหมางเมินซึ่งไม่เป็นที่สงสัยเลยว่า ความหมางเมิน ความอิจฉา ริษยา และความแข็งกร้าวมักเป็นสิ่งที่ปรากฏอยู่ระหว่างผู้ชนะและผู้แพ้

ด้วยเหตุนี้ สิ่งที่เป็นต้นเหตุแห่งความเสื่อมเสียทางสังคมจึงเป็นสิ่งต้องห้ามในอิสลาม ดังนั้นเราจึงควรสกัดกั้นต้นเหตุแห่งความเสื่อมเสียเหล่านี้ก่อนที่มันจะเจริญงอกงามและลุกลามแพร่กระจายไปยังผู้คน ทั้งผู้เล่นและผู้ชม

2- สิ่งที่มีมักจะเกิดขึ้นเสมอกับผู้เล่นในระหว่างการแข่งขันก็คือ อันตรายจากการชนปะทะกันระหว่างทั้งสองฝ่าย ซึ่งอาจเกิดการบาดเจ็บสาหัส ถึงขั้นหมดสติ สีรษะแตก หรือขาหัก สิ่งที่เกิดขึ้นว่ากีฬาเหล่านี้เป็นกีฬาที่อันตรายก็คือ ความจำเป็นในการเตรียมรถพยาบาลไว้บริการอยู่ข้างสนามนั่นเอง

3- การเล่นกีฬาฟุตบอลและกีฬาประเภทที่ใช้อุปกรณ์อื่นๆก็ไม่มีจุดประสงค์ด้านความดีใดๆอันเกิดจากการอนุวัติการกีฬาในอิสลาม เช่น เพื่อให้ร่างกายเตรียมพร้อมในการเผชิญศึกสงคราม และจัดโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ

4- การแข่งขันฟุตบอลโดยส่วนมากมักจัดให้มีขึ้นในช่วงเวลาของการละหมาด ซึ่งย่อมมีผลกระทบต่อการละหมาดของผู้เล่นและผู้ชมการแข่งขัน ดังนั้นจึงไม่เป็นที่สงสัยเลยว่า กิจกรรมงานใดๆที่ยับยั้งการละหมาดมิให้กระทำภายในเวลาของมัน หรือละเลยการละหมาดยามะอะฮ์จัดเป็นสิ่งหะรอมและน่ารังเกียจนอกจากต้องมีความจำเป็นที่เหมาะสมที่ศาสนานูมัตเท่านั้น

5- ผู้เล่นกีฬาฟุตบอลและกีฬาประเภทที่ใช้อุปกรณ์อื่นๆ ส่วนมากมักฝ่าฝืนบทบัญญัติในการเปิดเผยเอาระยะ ซึ่งจัดเป็นสิ่งหะรอม

6- เป็นกีฬาที่ปิดกั้นผู้เล่นจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์(ﷻ)

7- เป็นกีฬาที่เกี่ยวข้องกับการกินทรัพย์สินในทางมิชอบ หรือเกี่ยวข้องกับการพนันในสอง รูปแบบ:

- โดยการที่ผู้ชนะการแข่งขันได้รับเงินรางวัลในจำนวนที่แน่นอน ซึ่งเป็นสิ่งที่

หะรอม

- หรือโดยการเก็บเงินจากผู้ชมการแข่งขัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องห้าม(จากทัศนะที่ถูกคัดสรร)

8-เป็นกีฬาที่สร้างความหมกมุ่นให้เกิดขึ้นในหัวใจ และบางครั้งอาจยึดมั่นเป็นเครื่องมือหาเลี้ยงชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมันเป็นสิ่งบันเทิงสนุกสนานที่มีผลต่อจิตใจเพียงเล็กน้อย แต่กลับต้องใช้เวลา นั่งจ่ออยู่กับมันอย่างยาวนาน²²⁰

4) ทักษะที่น่าจะมีน้ำหนักที่สุดในความเห็นของผู้วิจัย

หลังจากที่ได้นำเสนอทักษะของอุละมาอ์และหลักฐานต่างๆในประเด็นการแข่งขันกีฬาประเภทที่ใช้ลูกบอล และกีฬาที่ใช้อุปกรณ์ที่มีลักษณะคล้ายลูกบอล ตลอดจนได้ศึกษาในรายละเอียดแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่า ทักษะที่ถูกคัดสรรที่สุดในประเด็นนี้ก็คือ ทักษะที่อนุวัติการแข่งขันกีฬาเหล่านี้เพราะพื้นฐานเดิมของทุกสรรพสิ่งล้วนเป็นที่อนุวัติ ทั้งยังไม่มีตัวบทหลักฐานใดๆที่บ่งชี้ว่ากีฬาเหล่านี้เป็นสิ่งต้องห้าม รากฐานเดิมของศาสนาบ่งชี้ว่าการเล่นกีฬาต่างๆล้วนเป็นสิ่งอนุวัติ ทั้งนี้เพราะปรากฏมีคำสอนที่บัญชาสั่งให้มุสลิมมีร่างกายและพลานามัยที่แข็งแรง ตลอดจนบทบัญญัติของศาสนาก็ส่งเสริมให้มุสลิมทุกคนให้ความสำคัญกับสุขภาพกายและสนับสนุนให้มีการพัฒนาด้านร่างกายอยู่เสมอ แต่ทั้งนี้ในการเล่นกีฬาเหล่านี้ต้องมีเงื่อนไขดังนี้

1- กีฬาเหล่านี้ต้องไม่เป็นสิ่งชักนำสู่การละเลยหรือเป็นอุปสรรคขัดขวางการประพฤติปฏิบัติตามบทบัญญัติศาสนา เช่น ขัดขวางการละหมาด ทั้งนี้เนื่องจากการละหมาดนั้นเป็นเสาหลักของศาสนาและเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่มุสลิมทุกคนต้องประพฤติปฏิบัติจะขาดหรือละเลยมิได้ อัลลอฮ์ (ﷻ) ได้ตรัสว่า

(103:) ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا﴾

ความว่า “แท้จริงการละหมาดนั้นเป็นบัญญัติที่ถูกกำหนดเวลาไว้แก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย”(ส่วนหนึ่งของอายะฮ์ที่103:อันนิสาอ์)

2- ต้องไม่มีมีการเกี่ยวข้องหรือปะปนกับสิ่งหะรอมต้องห้ามในศาสนา เช่นการเปิดเผยเอาระฮู เป็นต้น ทั้งนี้เพราะหะดีษบทที่ว่า

(())

ความว่า“โอ้ท่านนบี(ﷺ)จงปกปิดขาอ่อนของท่านเพราะขาอ่อนนั้นเป็นเอาระฮู”²²¹

และหะดีษที่ท่านนบี(ﷺ)ได้กล่าวแก่ท่านอลีว่า

²²⁰ หลักฐานต่างๆเหล่านี้มาจากคำพิตวาของซัยคัมุหัมมัดบุตรอิบรอฮีม (Muhammad bin abd al-Rahman bin Qasim, 1399 h. :8/122)

²²¹ หะดีษอ้างแล้วหน้า 130

(())

ความว่า “ท่านจงอย่าเปิดเผยขาอ่อนของท่านและจงอย่ามองยังขาอ่อน
ของคนเป็นและคนตาย”²²²

3- ต้องไม่มีมีการเดิมพันหรือให้รางวัลสมนาคุณแก่ผู้ที่ชนะการแข่งขัน ทั้งนี้เพราะกีฬา
เหล่านี้ไม่เข้าข่ายหะดีษอบีหุร็อยเราะฮ์ที่ท่านนบีนุญาตการเดิมพันในกีฬาสามประเภท²²³และไม่เข้าข่าย
กีฬาที่สนับสนุนส่งเสริมการปกป้องศาสนาและพิทักษ์สังคม

ในส่วนของ การเก็บค่าผ่านประตู เพื่อชมการแข่งขันผู้วิจัยเห็นว่า เป็นสิ่งที่กระทำได้
เนื่องจากเข้าข่ายการเช่า ()

5) ทรัพย์สินที่ได้รับจากผู้ชมการแข่งขัน

ทรัพย์สินที่ได้รับจากผู้ชมการแข่งขันมี 3 ลักษณะ

1- โดยการที่ผู้เล่นทุกคนรวบรวมเงินจำนวนที่แน่นอนแล้วจ่ายให้แก่เจ้าของสนาม ซึ่ง
อาจเป็นรัฐหรือเอกชน ตามที่ทั้งสองฝ่ายตกลงกัน กำไรและขาดทุนจากการเก็บค่าผ่านประตูอยู่ในความ
รับผิดชอบของผู้เล่น

2- เจ้าของสนามเป็นผู้เก็บค่าผ่านประตูจากผู้ชมและจ่ายให้กับผู้เล่นตามที่ตกลงกัน
กำไรและขาดทุนอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าของสนาม

3- แบ่งรายได้เป็นส่วนๆ เช่น สำหรับเจ้าของสนามส่วนหนึ่ง สำหรับผู้เล่นทั้ง 2 ทีม คน
ละส่วน เช่น ให้เจ้าของสนามครึ่งหนึ่งของรายได้ที่เก็บได้จากค่าผ่านประตู และให้แก่อีกหนึ่งในสองทีมที่
ร่วมทำการแข่งขันหนึ่งส่วนสาม ทีมที่ 2 หนึ่งส่วนหกของรายได้ เป็นต้น

แต่หากมีการกำหนดเงินรางวัลที่ชัดเจนแก่ทีมที่ชนะ โดยมีสัดส่วนที่แตกต่างจากทีมที่
แพ้ถือเป็นสิ่งที่ไม่อนุมัตติ (al-Shatriy,2000:208-209)

4.5.8 การแข่งขันกีฬาประเภทเดินรำ

1) การเดินแอโรบิค

การเดินแอโรบิคคือการเดินประกอบจังหวะดนตรีซึ่งเป็นการออกกำลังกายรูปแบบ
หนึ่งที่นิยมกันในปัจจุบัน โดยเฉพาะหมู่สุภาพสตรี

²²² หะดีษอ้างแล้วหน้า 130

²²³ คือหะดีษบทที่ว่า

(())

ความว่า “ไม่อนุญาตให้มีการเดิมพันในการแข่งขันนอกจากสัตว์ประเภทเท้าที่มีกีบ
(เช่นม้า) สัตว์ประเภทเท้าหุ้มส้น(เช่นอูฐ)และอาวุธประเภทที่ใช้ยิง(เช่นธนู)

และท่านนบี(ﷺ)ได้ยืนอยู่ที่นั่นจนกระทั่งเธอรู้สึกเบื่อแล้วออกไป ขณะเดียวกัน ท่านอิมามอัลอะหมะชาลีก็ได้อ่านถึงตอนที่ท่านหญิงอาอิชะฮ์เล่นตุ๊กตากับเพื่อนๆ ของพวกเธอด้วย หลังจากที่เอ่ยถึงเรื่องเหล่านี้แล้ว ท่านอิมามอัลอะหมะชาลีก็กล่าวว่าหะดีษเหล่านี้ทั้งหมดรายงานโดยบุคอรีและมุสลิมในหะดีษที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ และจากหะดีษเหล่านี้ได้พิสูจน์ให้เห็นว่าการร้องเพลงและการเล่นมิได้เป็นสิ่งหะรอม โดยใช้หลักพิจารณาดังนี้

ประการแรก การอนุญาตให้เล่น พวกเอธิโอเปียกำลังเต้นรำและกำลังอยู่ในการละเล่น

ประการที่สอง การกระทำดังกล่าวเกิดขึ้นและดำเนินไปในมัสยิด

ประการที่สาม คำพูดของท่านนบี(ﷺ)ที่ว่า “เล่นต่อไปเถิด โอ้ลูกหลาน

อิรฟิละฮ์” เป็นเหมือนกับคำสั่งและคำขอร้องให้เล่น ดังนั้นการเล่นของพวกเขาเหล่านั้นจะถูกต้องว่าเป็นสิ่งหะรอมได้อย่างไร?

ประการที่สี่ ท่านนบี(ﷺ)ได้ห้ามท่านอับดุลบักร์(رضي الله عنه)และท่านอุมร์(رضي الله عنه)มิให้เข้าไปขัดจังหวะและดูผู้ที่กำลังเล่นและกำลังร้องเพลง และท่านได้บอกอับดุลบักร์(رضي الله عنه)ว่าวันอีดิเป็นโอกาสแห่งการสนุกสนานรื่นเริง และการร้องเพลงก็เป็นการรื่นเริงอย่างหนึ่ง

ประการที่ห้า ทั้งสองกรณี ท่านนบี(ﷺ)ได้อยู่กับท่านหญิงอาอิชะฮ์เป็นเวลานานโดยปล่อยให้เธอได้ดูการแสดงของพวกอะบิสลีนีเยและฟังการร้องเพลงจากพวกผู้หญิงกับเธอด้วย นี่เป็นเครื่องยืนยันว่าการเอาใจผู้หญิงและเด็กๆ ด้วยการชมกวีและการละเล่นนั้นดีกว่าที่จะไปแสดงการไม่ยอมรับและขัดขวาง

ประการที่หก ท่านนบี(ﷺ)เองได้สนับสนุนท่านหญิงอาอิชะฮ์โดยการถามเธอว่า “เธอปรารถนาที่จะชม(การแสดง)หรือ?”

ประการที่เจ็ด อนุญาตให้มีการร้องเพลงและตีกลองโดยทาสหญิงทั้งสอง

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า การออกกำลังกายโดยการเต้นแอโรบิคมิได้เป็นสิ่งหะรอมในตัวของมันเอง แต่จะหะรอมเพราะปัจจัยภายนอก เช่นสถานที่ การแต่งกายหรือผู้ร่วม ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องจัดระบบสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเต้นแอโรบิคของมุสลิมะฮ์ที่เหมาะสมซึ่งกระทำได้ดังนี้

1-สถานที่ ควรเป็นสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับมุสลิมะฮ์ในการออกกำลังกายรอดพ้นจากสายตาผู้ชาย

2-ไม่ปะปนระหว่างหญิงชายทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันความเสียหายหรือฟิถนะฮ์ที่อาจเกิดขึ้นกับมุสลิมะฮ์

3-การแต่งกายต้องปกปิดเอาเราะฮ์ ไม่รัดรูปและต้องมีความรัดกุม

4-การเต้น ควรเป็นการเต้นที่แสดงท่าทางหรือการเคลื่อนไหวที่มากกว่าท่าทางธรรมดา แต่ไม่เสียศีลธรรม กล่าวคือต้องไม่มีท่าทางที่แปลกพิสดาร ท่าทางที่เร้าอารมณ์เพศ หรือช่วยุกามารมณ์

จับกลุ่มไปเถอะ” ครั้นเมื่ออุบัยกรไม่ใส่ใจต่อทั้งสองแล้วทั้งสองจึงออกไปปรากฏว่าในวันถัดมา พวกซูดานได้เดินระบำโดยมีหอกและโล่ เป็นเครื่องดนตรีบางที่อาจเป็นไปได้ว่า ฉันได้ขอต่อท่านเราะสุลเพื่อการแสดงหรือท่านเราะสุลอาจกล่าว “เธอปรารถนาที่จะชม (การแสดง) หรือ?” ฉันตอบว่า“ค่ะ” ท่านจึงจับให้ฉันอยู่ข้างหลังท่า แก้มของฉันอยู่ชิดกับแก้มของท่านพร้อมกันนั้นท่านก็ได้ กล่าวว่า “จงเล่นต่อไปเถิด พวกบะนูอัฟริคัส” จนกระทั่งฉันเบื่อ ท่านจึงได้กล่าวว่า “พอแล้วหรือยัง” ฉันตอบว่า “พอแล้วค่ะ” ท่านจึงกล่าวว่า “เธอไปได้แล้วหละ” (บันทึกโดย Al-Bukhariy,1987:907,Muslim,n.d.:892 , al-Nasa`iy,1986:1593, และIbn Majah,n.d.:1898)

3) หุก่มของการเดินชนิดต่างๆ

อัลเกาะเราะฎอวีย์³⁰ กล่าวว่า “เราไม่สามารถกล่าวได้ว่าการเดินรำทุกอย่างนั้นเป็นที่ต้องห้ามหรือหะรอม ทั้งนี้เพราะหากเป็นการเดินรำที่จัดขึ้นเฉพาะผู้ชายในโอกาสแห่งการรื่นเริง ไม่มีการเปิดเผยเอาเราะฮ์ ไม่รั้งความเบียดเบียนผู้อื่น ไม่ล่าช้าหรือละเลยการละหมาดหรือสิ่งวาญิบอื่นๆ และไม่เป็นการบั่นทอนจริยธรรมและศักดิ์ศรีของศาสนาก็เป็นสิ่งที่กระทำได้”

หลักฐานชี้ชัดในเรื่องนี้ก็คือ

1- การเดินรำของชาวเอธิโอเปียด้วยหอกและโล่ของพวกเขาในมัสยิดของท่านนบีในวันถัดมาต่อหน้าท่านนบี(ﷺ) และท่านนบี(ﷺ)ก็ยอมรับและยังสนับสนุนพวกเขาเหล่านั้นโดยการกล่าวว่า

(())

ความว่า “จงเล่นต่อไปเถิด โอ้ลูกหลานอัฟริคัส”

2- และหะดีษที่รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ซึ่งได้กล่าวถึงไปแล้วข้างต้น กล่าวคือในหะดีษดังกล่าวบ่งชี้ว่าท่านนบี(ﷺ)มิได้ห้ามการร้องเพลงของผู้หญิงสองคนที่กำลังร้องเพลงอยู่ข้างๆ ท่านหญิงอาอิชะฮ์ และท่านนบี(ﷺ)เองเป็นผู้เสนอให้ท่านหญิงอาอิชะฮ์ชมการแสดงโดยร้องกล่าวว่า “เธอปรารถนาที่จะชม(การแสดง)หรือ?” นี่เป็นการสนับสนุนจากท่านนบี(ﷺ)เองแล้วเราจะมากล่าวว่า มันเป็นสิ่งต้องห้ามได้อย่างไร?

ท่านอลีบีนอบีตอลิบได้กล่าวว่า

: ()

²³⁰ (www.qaradawi.net/ สืบค้นเมื่อวันที่ สืบค้นเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2551 และวันที่ 29 มิถุนายน 2552)

ความว่า “ฉัน(หมายถึงท่านอลีย์)ท่านญะอ์ฟูร และท่านซัยด์ (บินฮารีชะฮ) ได้มาหาท่านนบี(ﷺ) ดังนั้นท่านนบี(ﷺ)จึงกล่าวแก่ซัยด์ว่า “ท่านคือบุคคลอันเป็นกัลยาณมิตรของฉัน” และในอีกสายรายงานหนึ่งท่านนบี(ﷺ)กล่าวว่า “ท่านคือพี่น้องของเรา และเป็นกัลยาณมิตรของเรา” ดังนั้นซัยด์จึงกระโดดเดินหัจล์²³¹ หลังจากนั้นท่านนบี(ﷺ)จึงกล่าวแก่ญะอ์ฟูรว่า “ท่านละม้ายคล้ายกับฉันทั้งรูปร่างและอากัปกิริยา” ดังนั้นญะอ์ฟูรจึงเดินหัจล์อยู่ข้างหลังซัยด์และหลังจากนั้นท่านนบี(ﷺ)ได้กล่าวแก่ฉันว่า “ท่านเป็นส่วนหนึ่งของฉัน และฉันเป็นส่วนหนึ่งของท่าน” ดังนั้นฉันจึงเดินอยู่ข้างหลัง ญะอ์ฟูร” (บันทึกโดย Ahmad,n.d.:913)

4- การเดินของชาวอาหรับพื้นเมืองในบางประเทศซึ่งมักจัดให้มีขึ้นในโอกาสของการเฉลิมฉลองเทศกาลต่างๆเช่น ในวันอีดหรือวันตรุษทางศาสนา วันระลึกถึงเผ่าพันธุ์ของบรรพชน หรือวันชาติซึ่งอาจมีการเดินโดยใช้อาวุธประกอบเช่นดาบหรือคันธนูเป็นต้น

4) การเดินที่หะรอม

การเดินที่หะรอมได้แก่

1- การเดินรำในสภาพเปิดเผยเอวเราะฮฺและสัดส่วนต่อหน้าสาธารณชนทั้งชายและหญิง แต่หากจัดขึ้นเป็นการเฉพาะสำหรับผู้หญิงก็เป็นสิ่งที่พึงกระทำได้ และจัดเป็นการออกกำลังกายหรือกีฬาชนิดหนึ่งตราบใดที่ไม่มีการเปิดเผยเอวเราะฮฺและปราศจากสายดาผู้ชาย ทั้งนี้เนื่องจากอัลลอฮฺ(ﷻ)ได้ทรงบัญชาให้สตรีปกปิดเอวเราะฮฺ ดังอายะฮฺและหะดีษต่างๆที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นในเรื่องนี้

2- การแข่งขันเดินประเภทคู่ระหว่างชายหญิงที่ถูกเนื้อต้องตัวกันซึ่งมีการจับมือ จับเอวหรือจับไหล่ หากเป็นการถูกเนื้อต้องตัวกันระหว่างชายกับหญิงที่มีไซ้สามิกรรยาหรือเป็นมะฮฺรอมกันก็ถือเป็นการละเมิดบทบัญญัติศาสนา ทั้งเป็นการปลุกอารมณ์ตัณหาและก่อกำเนิดฟิฏนะฮฺด้วย ท่านนบี(ﷺ)ได้กล่าวว่า

((

))

²³¹ หัจล์หมายถึงการเดินชนิดหนึ่ง โดยการยกขาข้างใดข้างหนึ่งขึ้นลงสลับกันเป็นจังหวะ ซึ่งในหะดีษนี้เสาะหาบะฮฺทั้งสามท่านได้เดินหัจล์กันเนื่องจากจิตใจของท่านนบี(ﷺ)ได้กล่าวชมพวกเขา

ความว่า “ห้ามผู้ชายมองไปยังเอวเราะฮ์ของผู้ชาย และห้ามผู้หญิงมองไปยังเอวเราะฮ์ของผู้หญิงและห้ามชายกับชายอยู่ในผ้าผืนเดียวกันและห้ามหญิงกับหญิงอยู่ในผ้าผืนเดียวกัน”²³²

นอกจากนี้ท่านนบี(ﷺ)ยังได้ห้ามผู้ชายจับมือกับหญิงอื่นไม่ใช่มะสุรอมดังหะดีษต่อไปนี้

(())

ความว่า “ผู้ใดสัมผัสมือของหญิงอื่นที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับตนก่อนถ่านที่มีไฟลุกอยู่จะถูกลงบนฝ่ามือของเขาในวันกิยามะฮ์”²³³

และในหะดีษอีกบทหนึ่งที่รายงานโดยท่านหญิงอาอิชะฮ์ ท่านได้กล่าวว่า

(())

ความว่า “ไม่ ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ท่านนบีไม่เคยสัมผัสมือกับหญิงอื่นใดเลยนอกจากท่านทำการให้สัตยาบันด้วยคำพูด”²³⁴

ดังนั้นจึงหะรอมจับมือหญิงอื่นที่สามารถแต่งงานกับตน และถูกเนื้อต้องตัวของนาง ไม่ว่าหญิงคนนั้นจะบรรลุศาสนภาวะแล้วหรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าเจตนาของเขาจะดีหรือไม่ กระทั่งชายผู้ที่มีความชำนาญเฉพาะทางในหน้าที่การงานของเขาในอาชีพใดอาชีพหนึ่งก็ไม่อนุญาตกระทำการดังกล่าวนี้

การถูกเนื้อต้องตัวในเกมกีฬาโดยเฉพาะในการแข่งขันเต็นท์รำก็ไม่ใช่ข้อยกเว้นจำเป็น

ฉบับในศาสนา อัลลอฮ์ (ﷻ) มีคำสั่งชัดเจนให้ผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิงลดสายตาจากการมองเอวเราะฮ์ของคนอื่นดังอาะฮ์ที่ว่า

﴿ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۗ ۝۳۰﴾

﴿ (30:)﴾ دَلِكْ أَزْكٰى لَهُمْ ۖ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ﴿۳۰﴾

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดแก่บรรดาผู้ศรัทธาชาย ให้พวกเขาลดสายตาของ

²³² หะดีษอ้างแล้วหน้า 118

²³³ หะดีษอ้างแล้วหน้า 116

²³⁴ หะดีษอ้างแล้วหน้า 116

พวกเขาลงคำ²³⁵ และให้พวกเขารักษาทวารของพวกเขา²³⁶ นั่นเป็นการบริสุทธิ์ยิ่ง
แก่พวกเขาแท้จริงอัลลอฮฺทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขากระทำ” (อันนุร: 30)

ดังนั้นในเมื่อแค่เพียงการมองก็ถือว่าหะรอมแล้ว แน่นอนการใช้มือหรืออวัยวะส่วนอื่น
สัมผัสเอาเราะฮฺของผู้อื่นก็ถือว่าหะรอมและต้องห้ามเช่นกัน ยกเว้นในกรณีที่ทำเป็น เช่น ในกรณีของ
การปฐมพยาบาลหรือการรักษาทางการแพทย์ และในกรณีของการเป็นพยาน (al-
Dimashkiy,1995:472)

มุศฏาะฟา อัลคานาดีย²³⁷ (al-Canadiy,1998:83) กล่าวว่า “การเดินรำประกอบกับ
เสียงดนตรีเป็นสิ่งต้องห้าม เมื่อนำมารวมกับสิ่งที่ต้องห้ามก็จะยิ่งกลายเป็นสิ่งต้องห้าม สำหรับการเดินรำ
ที่ไม่มีดนตรีประกอบ หรือประกอบกับกลองดุฟเพียงอย่างเดียวเท่านั้นก็จำกัดให้ทำได้เฉพาะในหมู่
ผู้หญิงด้วยกันและเด็กๆเท่านั้น และถือเป็นสิ่งไม่เหมาะสมสำหรับผู้ชาย” และท่านยังกล่าวอีกต่อไปว่า
“เป็นที่น่าสังเกตว่าการเดินรำของผู้หญิงก็ยังมีเงื่อนไขอีกหลายประการคือ จะต้องไม่มีดนตรีอื่นใด
นอกจากเสียงกลองดุฟและเสียงของมนุษย์ก็อนุญาตเช่นกัน ผู้หญิงจะต้องแต่งกายให้รัดกุมโดยสวม
เสื้อผ้าหลวมๆปกปิดหน้าอกลงมาถึงหัวเข่าเป็นอย่างต่ำ และจำกัดให้ปะปนกัน ได้เฉพาะในหมู่ผู้หญิง
ด้วยกันและเด็กเท่านั้น แม้แต่ในที่อยู่ของผู้หญิงเอง พวกนางก็จะถูกห้ามไม่ให้เดินรำแบบที่ผิดศีลธรรม
เช่นระบำหน้าท้อง หรือการเดินรำแบบอื่นๆของชาวตะวันตก เช่น โชล ร็อก ฟังก์ และการร้องเพลงหรือ
กิริยาอาการที่ทำให้เกิดอารมณ์เพศ ดังนั้นการเดินรำของผู้หญิงจะต้องเป็นแบบเรียบง่าย และมีจังหวะที่
โน้มน้าวใจให้หลุดพ้นจากความชั่วร้ายทั้งที่ซ่อนเร้นอยู่หรือที่เห็นได้ชัดเจน(al-Canadiy,1998:84)

4.5.9 การแข่งขันกีฬาประเภทอาวุธที่ใช้ยิง

ในอดีตกาลเมื่อมีการกล่าวถึงการแข่งขันกีฬาประเภทอาวุธที่ใช้ยิงย่อมหมายถึงการ
แข่งขันยิงธนูด้วยลูกศร อิสลามได้เล็งเห็นความสำคัญของอาวุธประเภทนี้จึงมีการส่งเสริมให้มีการฝึกฝน
เพื่อเพิ่มทักษะและความชำนาญ ทั้งนี้เนื่องจากอิสลามถือว่าผู้ที่ไม่มีความชำนาญในการยิงธนูย่อมจะไม่
ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้เตรียมพร้อมสรรพกำลังสำหรับผลัดความยุติธรรมและปกป้องรักษาศาสนา แต่
ในปัจจุบันความหมายของการยิงนอกจากหมายถึงการยิงด้วยธนูแล้วยังครอบคลุมกีฬาอื่นๆเช่นกีฬายิง
ปืน ทั้งปืนยาว และปืนสั้นรวมทั้งอาวุธอื่นๆ ทั้งนี้เพราะอาวุธต่างๆเหล่านี้มีอนุภาพมากกว่าการยิงด้วย

²³⁵ คือให้ระงับการมองหญิงเปลื้องหน้าที่ไม่เป็นมะหฺรอม

²³⁶ คือรักษาทวารของพวกเขาให้พ้นจากการทำซินา และเปิดเผยสิ่งที่ไม่ควรเปิดเผย

²³⁷ คืออับดุลลาล มุสฏอฟา อัลคานาดีย เกิดเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม ค.ศ. 1950 ที่ประเทศอิตาลี รับอิสลามในปีค.ศ. 1974
หลังจากนั้นในปีค.ศ. 1976 เขาเดินทางไปยังนครมักกะฮฺเพื่อประกอบพิธีฮัจญ์และมีโอกาสได้ศึกษาต่อ ณ มหาวิทยาลัย
อุมมุลกุรออกระทั่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และเสียชีวิตหลังจากนั้นประมาณ 2-3 สัปดาห์ ขณะที่มียายุเพียง 39
ปี เขาได้เขียนตำราต่างๆไว้มากมายและยังมีผลงานอีกเป็นจำนวนมาก ทั้งด้านการเขียน การแปลและงานดะวะฮฺเชิ
ชวน(ดู al-Canadiy,1998:1-2)

ธนูหลายเท่า ด้วยเหตุนี้จึงถือเป็นสิ่งจำเป็นในการฝึกฝนเพื่อผดุงความยุติธรรมและพิทักษ์ปกป้องศาสนา (Saiyid Qutub,1992 :3/1543)

1) หุ้ก่การการแข่งชันยิงธนูและอาวุธประเภทที่ใช้การยิงชนิดอื่นๆ

บรรดาอะละมาอ์มีความเห็นในเรื่องการแข่งชันยิงธนูและอาวุธประเภทที่ใช้การยิงชนิดอื่นๆเช่นปืน ทั้งปืนยาว ปืนสั้น ปืนใหญ่ จรวด ชีปนาวุธว่าเป็นที่อนุญาตทั้งนี้เนื่องจากหลักฐานมากมาย เช่นอายะฮ์ที่ว่า

(60 :)

ซึ่งมีความหมายว่า“และพวกเจ้าจงเตรียมไว้สำหรับป้องกันพวกเขาส่งที่เจ้าสามารถ อันได้แก่กำลังอย่างใดอย่างหนึ่ง ” (ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่60 :อันฟาล)

หลังจากท่านนบี(ﷺ)ได้อ่านอายะฮ์นี้แล้วท่านได้อธิบายความหมายของมันว่า

((

))

ความว่า “พึงรู้เถิดว่าการยิงนั้นคือพลัง การยิงนั้นคือพลัง การยิงนั้นคือพลัง (บันทึกโดยMuslim,n.d.: 4923)

อายะฮ์ข้างต้นบ่งชี้ว่าพลังหรือกำลังที่แท้จริงนั้นคือการใช้อาวุธประเภทยิง ทั้งนี้เนื่องจากมันเป็นอาวุธที่สามารถใช้จู่โจมคู่ต่อสู้ในระยะไกลและมีอนุภาพการทำลายล้างที่ร้ายแรงโดยที่ผู้ใช้อาวุธนี้ไม่จำเป็นต้องประชิดตัวเข้าใกล้ศัตรูแต่อย่างใด ความหมายของการยิงในขณะที่อายะฮ์ข้างต้นนี้ได้ถูกประทานลงมาก็คือการยิงด้วยลูกศร แต่ความมหัศจรรย์ของอายะฮ์นี้ก็คือการมิได้เจาะจงว่าเป็นการยิงด้วยอาวุธชนิดใด ทั้งนี้เพื่อเป็นการคงไว้ซึ่งความหมายของคำว่า “กำลัง” ให้เหมาะสมกับทุกยุคสมัยและทุกสถานที่ และหะดีษหรือคำพูดของท่านนบี(ﷺ)ก็เช่นเดียวกันมีความมหัศจรรย์ในเชิงวิชาการ กล่าวคือท่านมิได้เจาะจงว่าเป็นการยิงด้วยอาวุธใดๆ ดังนั้นมันจึงครอบคลุมการยิงด้วยอาวุธต่างๆทุกชนิดตามแต่ความเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย (al-Bassam,2003:6/465)

และในหะดีษอีกบทหนึ่งท่านนบี(ﷺ) ได้กล่าวว่า

((

))

ความว่า “สิทธิของลูกที่พึงได้รับจากผู้เป็นพ่อคือ การสอนลูกของตนให้รู้จักการเขียนหนังสือ การว่ายน้ำ การยิงธนู และเขาต้องไม่ให้ปัจจัยยังชีพ

แก่ลูกของเขานอกจากในสิ่งที่ดี”²³⁸

อนึ่ง สำหรับเป้าที่ใช้ยิงในการแข่งขันต้องเป็นเป้าที่ไม่ใช่สิ่งมีชีวิตไม่ว่าจะเป็นคนหรือสัตว์(ดู al-Sharbiniy, 1994:4/311) ทั้งนี้เพราะการเอาคนหรือสัตว์มาทรมานเพื่อหาความสนุกสนานหรือเพื่อเป็นกีฬานั้นเป็นสิ่งต้องห้ามในอิสลามเพราะมันเป็นการเปลี่ยนแปลงชีวิตชีวิตโดยใช่เหตุ ครั้งหนึ่งท่านอิบนุอุมร์(رضي الله عنه)เห็นคนกลุ่มหนึ่งกำลังกระทำการดังกล่าวท่านจึงกล่าวว่า

(())

ความ “แท้จริงท่านนบีได้สาปแช่งผู้ที่เอาสิ่งมีชีวิตมาเป็นเป้า” (บันทึกโดย al-Bukhariy, 1987:5515 และ Muslim, n.d.:1958)

นอกจากนั้นการกระทำดังกล่าวยังเป็นการทำลายทรัพย์สินทั้งยังเป็นการทำลายสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ด้วยเหตุผลเดียวกันนี้เองท่านนบี(ﷺ)ยังได้ห้ามการนำสัตว์มาต่อสู้กันจนได้รับบาดเจ็บหรือล้มตาย นักวิชาการมุสลิมต่างเห็นพ้องกันว่าการเล่นเพื่อความบันเทิงบนความเจ็บปวดหรือชีวิตของสัตว์นั้นเป็นสิ่งต้องห้ามในอิสลาม ไม่ว่าจะเป็สัตว์ที่สามารถกินเนื้อของมันได้หรือไม่ก็ตาม²³⁹

4.5.10 กีฬาชนสัตว์

ปัจจุบันมีการแข่งขันประเภทหนึ่งซึ่งสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้ชมเป็นอย่างมาก การแข่งขันประเภทดังกล่าวได้แก่การชนสัตว์ต่างๆ เช่นชนไก่ ชนโค ชนแพะ และชนแกะ เป็นต้น ซึ่งโดยแท้จริงแล้วการแข่งขันประเภทนี้ไม่น่าจะถูกจัดว่าเป็นกีฬาด้วยซ้ำ ทั้งนี้นอกจากเป็นการกระทำที่เข้าข่ายการทารุณกรรมสัตว์แล้ว ยังเป็นการแสวงหาความสนุกสนานเพลิดเพลินบนความเจ็บปวดและความเป็นความตายของมีดลูกหนึ่งที่มีชีวิตซึ่งรักและหวงแหนชีวิตตนเช่นเดียวกับผู้ที่กำลังกระทำการทารุณกรรมมัน

1) หุ้่มของกีฬาชนสัตว์

การแข่งขันกีฬาประเภทนี้เป็นสิ่งที่หะรอมต้องห้ามเนื่องจากท่านนบี(ﷺ)ได้ห้ามการนำสัตว์มาชว้หรือล่อเพื่อให้เกิดการชนดังหะดิษบทที่ว่า

((:))

ความว่า “ท่านนบีห้ามการนำสัตว์มาชว้หรือล่อและประกบคู่ชนกัน”(บันทึกโดย Abu Daud ,n.d.: 2562,และ al-Tirmidhiy ,n.d.:1708)

²³⁸ หะดิษอ้างแล้วหน้า 8

²³⁹ (www.qaradawi.net/ สืบค้นเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2551)

หะดีษข้างต้นบ่งชี้ว่าท่านนบี(ﷺ) ห้ามการนำสัตว์มาย่ำหรือต่อและประกบคู่ชนกัน เนื่องจากเป็นสิ่งบ่งถึงการมีจิตใจที่หยาบกร้านและแข็งกระด้างทั้งยังเป็นการทรมานสัตว์ ซึ่งพระองค์อัลลอฮ์(ﷻ)ได้ทรงสาปแช่งในอายะฮ์ที่ว่า

(13:) ﴿ فِيمَا نَقُضُّهُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً ﴾

ความว่า“แต่เนื่องจากการที่พวกเขาทำลายสัญญาของพวกเขา เราจึงได้ให้พวกเขาห่างไกลจากความกรุณาเมตตาของเราและให้หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้าง” (ส่วนหนึ่งของอายะฮ์ที่13:อัลมาอิดะฮ์)

และยังมีหะดีษที่รายงานจากท่านนบี(ﷺ)อีกว่า

(())

ความว่า “ผู้หญิงคนหนึ่งต้องตกนรกเพียงเพราะแมวตัวหนึ่งที่เธอได้ล่ามมันไว้ โดยเธอไม่ได้ให้อาหารมันและไม่ได้ปล่อยมันไปกินใบไม้ใบหญ้าตามพื้นดิน” (บันทึกโดย al-Bukhariy,1987: 3482)

4.5.11 โยคะ

1) ประวัติโยคะ โยคะมีต้นกำเนิดที่ดินแดนชมพูทวีปหรือประเทศอินเดียปัจจุบันเมื่อประมาณ 4-5 พันปีที่ผ่านมามีการฝึกเฉพาะ โยคี และชนชั้นวรรณะพราหมณ์ เพื่อเอาชนะความเจ็บป่วย ต่อมาโยคะได้พัฒนาผ่านลัทธิฮินดู มายุกพุทธศาสนา ถึงยุคลัทธิเซนในประเทศจีน โยคะเป็นศาสตร์เก่าแก่ปรากฏเรื่องราวในคัมภีร์พระเวทย์มากกว่าห้าพันปี ในอดีตกาลโยคะเป็นศาสตร์ที่สงวนไว้ถ่ายทอดกันเฉพาะชาวอินเดียวรรณะสูง ต่อมาได้มีการพัฒนาโดยมีท่านมุนีนามว่า ปตัญชลี บิดาแห่งโยคะที่ว่าด้วยการเคลื่อนไหวทางด้านร่างกายสู่ความสงบงามสู่จิตวิญญาณออกเผยแพร่ทางศาสนาฮินดู พุทธศาสนา คำศัพท์ที่ใช้เรียกขานขนานนามชายที่ปฏิบัติโยคะว่า โยคี (Yogi) เรียกผู้หญิงที่ปฏิบัติโยคะว่า โยคินี (Yogini) ส่วนอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาเรียกว่า กูรูจี (ครู) หรือ กูรู (Guru) ซึ่งหมายถึงผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านนั้น

2) ประเภทของโยคะ

1.ราชาโยคะ (Raja-Yoga) โยคะสำหรับผู้ฝึกที่มีจุดมุ่งหมายเน้นไปที่ความสงบของจิตใจเป็นหลัก เป็นโยคะที่ฝึกง่าย ใช้หลักการฝึกที่เป็นวิทยาศาสตร์ ผู้ที่ตั้งใจฝึกซ้อมอย่างจริงจังจะได้ทั้งความสงบทางจิตใจ และแสงสว่างทางจิตใจเป็นรางวัล แต่กว่าจะสงบได้ถึงระดับนั้น ผู้ฝึกอาจพบว่าตัวเองได้ปลื้มตัวออกไปจากสังคมเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ความว่า “แท้จริงทุกๆการกระทำนั้นขึ้นอยู่กับที่ตั้งเจตนา”²⁴⁰

และเนื่องจากอิบาดะฮ์ในอิสลามนั้นเป็นพิธีกรรมที่ถูกกำหนดไว้อย่างตายตัวหรือเป็นการจำกัดและคงไว้ซึ่งลักษณะเดิมของบทบัญญัติ () โดยไม่มีการตัดทอนหรือเพิ่มเติมไม่ว่าจะโดยรูปแบบใดก็ตาม ทั้งนี้เพราะท่านนบี(ﷺ)ได้กล่าวว่า

(())

ความว่า “ผู้ใดอุตริกรรมในกิจการของเรา (กิจการศาสนา) ซึ่งสิ่งนั้นมีได้อยู่ในข่ายเรื่องนี้(ศาสนา)สิ่งอุตริกรรมดังกล่าวนี้จะต้องถูกปฏิเสธ”²⁴¹

และในอีกหะดีษหนึ่งท่านนบี(ﷺ)ได้กล่าวว่า

(())

ความว่า “ท่านทั้งหลายจงห่างไกลการอุตริกรรมต่างๆในศาสนาเพราะการอุตริกรรมทุกอย่างเป็นการหลงทาง” (บันทึกโดย Abu Daud ,n.d.:4607, al-Tirmidhiy,n.d.:2676, และIbn Majah, ,n.d.:42)

และหากผู้ใดฝึกฝนหรือเล่น โยคะเพื่อสุขภาพ โดยมีเจตนาเพื่อการอิบาดะฮ์ทั้งมิได้มีเจตนาเพื่อเป็นการปฏิบัติตามลัทธิศาสนาหรือเป็นการเลียนแบบพฤติกรรมของผู้ใด ท่านอัลเกาะเราะฮ์อูวีย์²⁴² แนะนำว่า สิ่งที่ดีที่สุดในกรณีดังกล่าวก็คือ ควรหลีกเลี่ยงการปฏิบัติตนที่คล้ายกับบรรดานักพรตเหล่านั้น โดยการไม่เลียนแบบพฤติกรรมของพวกเขาในท่วงท่าต่างๆที่มีอยู่ในโยคะ นี่เป็นสิ่งที่ถูกต้องและปลอดภัยและจัดเป็นการสำรวมตนที่สุดสำหรับมุสลิม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากที่ได้ประจักษ์ถึงประวัติและต้นกำเนิดของกีฬาชนิดนี้แล้ว ทั้งนี้เพื่อเป็นการปฏิบัติตามหะดีษของท่านนบี(ﷺ)ที่ว่า

(())

ความว่า “จงละทิ้งสิ่งที่กลางแกลงใจ คู่สิ่งที่ไม่กลางแกลงใจ”²⁴³

เนื่องจากการเลียนแบบศาสนาอื่นเป็นสิ่งอิสลามห้ามอย่างจริงจัง ไม่ว่าจะป็นในรูปแบบหรือลักษณะใดก็ตาม ดังที่อิสลามได้ห้ามการละหมาดในขณะที่ดวงอาทิตย์กำลังเริ่มขึ้นจากขอบ

²⁴⁰ หะดีษอ้างแล้วหน้า 24

²⁴¹ หะดีษอ้างแล้วหน้า 76

²⁴² www.qaradawi.net/ สืบค้นเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2551

²⁴³ หะดีษอ้างแล้วหน้า 95

ฟ้าและในขณะที่มันกำลังจะตกดิน เนื่องจากในช่วงเวลาทั้งสองเป็นเวลาแห่งการสักการะดวงอาทิตย์ของ บรรดาพวกบูชาดวงอาทิตย์ ด้วยเหตุนี้อิสลามจึงห้ามปฏิบัติกรละหมาดในทั้งสองเวลานี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการปิดช่องทางที่จะนำไปสู่การกระทำเหล่านั้น ถึงแม้ในจิตใจผู้ที่กระทำการละหมาดมิได้มีเจตนา หรือนึกว่ากำลังสักการะบูชาดวงอาทิตย์หรือกำลังผินหน้าไปยังมันก็ตาม²⁴⁴ ท่านนบี(ﷺ)ได้กล่าวว่

(())

ความว่า “ผู้ใดเลียนแบบโดยการทำตัวเหมือนชนกลุ่มใดผู้หนึ่งก็เป็นส่วนหนึ่งของชนกลุ่มนั้น” (บันทึกโดย Abu Daud หมายเลขหะดีษ 4031)

อนึ่ง ประเด็นที่น่าสังเกตและพึงระมัดระวังอีกประเด็นหนึ่งก็คือ ชาวชนมุสลิมจำนวนมากที่รู้ทำไม่ถึงการณ์ประพฤติปฏิบัติตัวเลียนแบบศาสนิกอื่น โดยเฉพาะด้านการแต่งกาย พวกเขา มักแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าอาภรณ์ที่เป็นชุดประจำตัวของนักกีฬาหรือทีมที่ตนเองชื่นชอบ โดยหารู้ไม่ว่าบางครั้ง เสื้อผ้าเหล่านั้นอาจมีสัญลักษณ์แห่งการชริกหรือการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺแอบแฝงอยู่ เช่นรูปไม้กางเขนที่เป็นสัญลักษณ์ของศาสนาคริสต์ ซึ่งเป็นสิ่งที่มุสลิมผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺและเราะฮฺมูล(ﷺ) ควรหลีกเลี่ยงจากการสวมใส่เสื้อผ้าเหล่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากท่านเราะฮฺมูล(ﷺ)เคยสั่งให้เสาะหาบะฮฺท่านหนึ่งถอดทิ้งซึ่ง สัญลักษณ์ดังกล่าวดังหะดีษที่รายงานโดยท่านออดีบฺนุรฮาติมว่า

((:))

ความว่า “ฉัน (หมายถึงท่านออดีบฺนุรฮาติมผู้ซึ่งเป็นคริสเตียนมาก่อนที่จะเข้ารับ อิสลาม) ได้มาหาท่านนบี (ﷺ) โดยที่คอของฉันยังคงมีไม้กางเขน(ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ ของศาสนาคริสต์) ท่านนบี (ﷺ) จึงกล่าวกับฉันว่า “โอ้ออดีบฺ จงขว้างทิ้งรูปเคารพ นี้ไปจากท่านเสียเถิด”²⁴⁵

นอกจากนี้ยังมีสัญลักษณ์อื่นๆซึ่งเป็นที่ต้องห้ามในศาสนาเช่นสัญลักษณ์หรือยี่ห้อของ เหล้า เบียร์ ติดอยู่ที่เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย โดยเฉพาะชุดกีฬาของทีมหรือสโมสรต่างๆ ซึ่งบางทีผู้สวมใส่ชุด กีฬาเหล่านั้นหารู้ไม่ว่า ตนเองกำลังตกเป็นผู้ที่กำลังโฆษณาเผยแพร่สัญลักษณ์แห่งการตั้งภาคีหรือ สัญลักษณ์ของเครื่องคัมที่หะรอมต้องห้ามในศาสนานั้นอยู่ ขออัลลอฮฺจงคุ้มครองมวลมุสลิมด้วยเทอญ

²⁴⁴ www.qaradawi.net/ สืบค้นเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2551

²⁴⁵ หะดีษอ้างแล้วหน้า 74

4.6 ตารางสรุปหุ้กมหรือข้อกำหนดของกีฬาชนิดต่างๆ

หุ้กมหรือข้อกำหนดของกีฬาชนิดต่างๆ มีดังนี้

ที่	ชนิดกีฬา/การแข่งขัน	หุ้กมการเล่นกีฬา โดยไม่มีเดิมพัน		หุ้กมการเล่นกีฬา โดยมีเดิมพัน		หมายเหตุ
		อนุมัติ	ไม่อนุมัติ	อนุมัติ	ไม่อนุมัติ	
1	ม้า	/		/		
2	อูฐ	/		/		
3	ช้าง	/		/		
4	ลา	/		/		
5	ล่อ	/		/		
6	วัว,ควาย	/		/		
7	แพะ,แกะและสัตว์อื่นๆ	/		/		
8	เรือ	/		/		
9	รถยนต์	/		/		
10	รถจักรยานยนต์	/		/		
11	จักรยาน	/		/		
12	รถถัง	/		/		
13	รถบรรทุกกล้าเสี่ยงพล	/		/		
14	ยานหุ้มเกราะ					
15	เครื่องบิน					
16	วัง	/		/		
17	กระโดดไกล	/		/		
18	กระโดดสูง	/		/		
19	เข่งก้าวกระโดด	/		/		
20	กระโดดค้ำถ่อ	/		/		
21	หุ้มน้ำหนัก	/		/		
22	ขว้างจักร	/		/		
23	ขว้างก้อน	/		/		
24	พุ่งแหลน	/		/		
25	เดิน	/		/		

26	มวยปล้ำ	/		/		
27	มวยสากล		/		/	นอกจากมีอุปกรณ์ ป้องกันที่ดีและ รัดกุม/อนุมัติ
28	มวยไทย		/		/	นอกจากมีอุปกรณ์ ป้องกันที่ดีและ รัดกุม/อนุมัติ
29	ยูโด	/		/		
30	คาราเต้	/		/		
31	เทควันโด	/		/		
32	ปีนยอดเขา/ไต่เขา		/		/	
33	ปีนตึก		/		/	
34	รถยนต์วิบาก		/		/	
35	จักรยานยนต์วิบากโลกโผน		/		/	
36	กายกรรม		/		/	
37	สู่วิวกระทิง		/		/	
38	ชนสัตว์		/		/	
39	ยกน้ำหนัก	/		/		
40	ว่ายน้ำ	/		/		
41	ฟุตบอล	/			/	
42	วอลเลย์บอล	/			/	
43	บาสเกตบอล	/			/	
44	แฮนด์บอล	/			/	
45	ฟุตซอล	/			/	
46	เทนนิส	/			/	
47	กอล์ฟ	/			/	
48	แอโรบิก	/			/	
49	การเดินรำชนิตต่างๆ		/		/	
50	ยิงธนู	/		/		
51	ยิงปืน	/		/		
52	ฟุ้งหอก	/		/		